ПОСВЯТА

ЧВЕРТЬСТОЛІТТЯ

ПАРАФІЇ УАПЦ СВ. АПОСТОЛА АНДРІЯ ПЕРВОЗВАНОГО

Детройт, Мічіґан

Засновникам, жертводавцям, добродіям, будівникам і всім побожним парафіянам Св.-Андріївської парафії Української Автокефальної Православної Церкви в Детройті, Мічіґан; Церковно-Парафіяльній Раді, Братству й Сестрицтву та Церковному Хорові, що трудилися і трудяться на славу Божу — для добра парафії і Рідної Церкви.

1952

Неділя. 30 жовтня 1977 р. — Детройт, Мічіган

D E D I C A T I O N

St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church

5130 Prescott - Detroit, Michigan 48212

— 25th Anniversary Book —

Published by:

Jubilee Committee

ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ

проф. Дмитро Кислиця
голова
д-р Тамара Панчак
секретар
Микола Ковшун
Олекса Розмай
Олександер Садовий
Віра Булат
Ліза Майсюра
Ірина Черниш
Валентина Євич
Люба Іванова
Луїс Тимченко
Тамара Івасюк

ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР

Марія Міллер	$100.00
інж. Сергій Лазуренко	$100.0
Галина Власюк	$50.00
Василь і Ніна Гарасимів	$50.00
Євген і Ліна Ковалик	$30.00
д-р Антін Жуковський	$25.00
Михайло Різниченко	$10.00
Анна Власюк	$5.00
Григорій і Марія Никало	$5.00

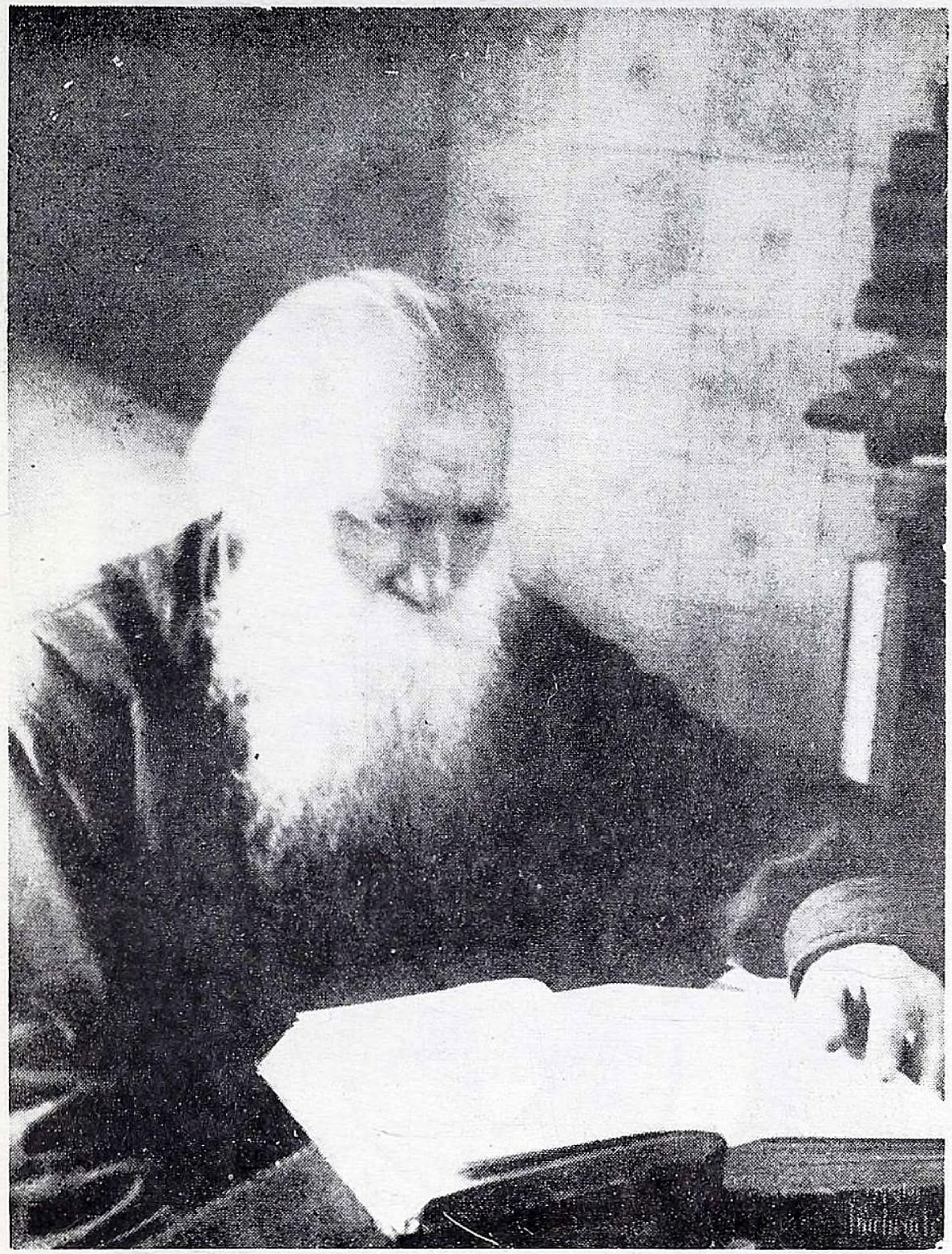

Первосвятитель Відродженої УАПЦ — Митрополит Київський і всієї України ВАСИЛЬ ЛИПКІВСЬКИЙ, замучений за Христа й Україну.
(1921 — 1927)

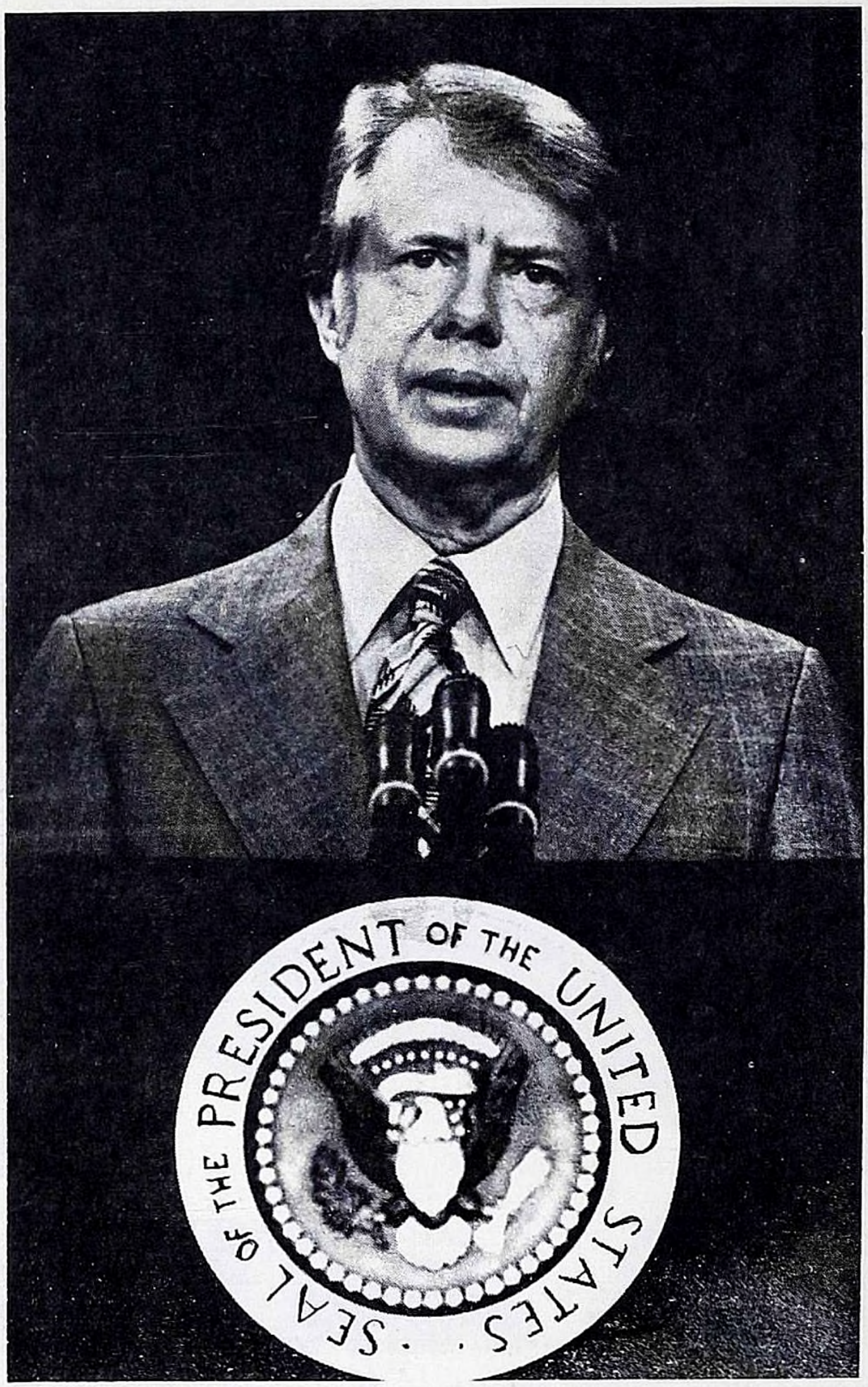

President of the United States of America
Jimmy Carter

З глибоким сумом сповіщаємо, що 13 червня 1977 р. Б. в Буенос-Айресі, Аргентіна, на 85-му році життя, тихо спочив у Бозі

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКА
АРХИЄПИСКОП ОЛЕКСІЙ

абсольвент Херсонської духовної семінарії, військовий священик під час 1-ої світової війни, священик на Поділлі й Волині; автор кількох книг переважно еспанською мовою, член антикомуністичних організацій Південної Америки; Єпископ УАПЦ з 1952 року, правлячий Єпископ УАПЦ(Соборноправної) з грудня 1973 року.

На закінчення всецерковної жалоби протягом 40 днів і постійних відправ панахид після кожного богослуження, в 40-ий день — 22-го липня — в усіх парафіях УАПЦ(Соборноправної) відбулися заупокійні Літургії і панахиди за покійного Архипастиря.

Нехай душа його між святими оселиться.

Мала Рада УАПЦ(Соборноправної) в США

Храм Св. Ап. Андрія Первозваного в Детройті, Міч. (архітект Олександр Назарець)

Всечесний Отче Олександре!

Хвальна Парафіяльна Радо! Дорогі брати і сестри!

З нагоди 25-ліття Вашої парафії Св. Андрія Первозваного і з нагоди 25-ліття душпастирської праці в ній Всеч. о. Протопресвітера Олександра Биковця надсилаю свій сердечний привіт від імени Української Автокефальної Православної Церкви (Соборноправної) в США як Її Єпископ.

Молитовно бажаю всім Вам успіхів і перемоги в поширенні благовістя Відродженої Церкви Христової для українського народу на наступні десятиліття.

Чвертьстоліття — це великий відрізок часу в житті кожної людини, що самовіддано працювала для рідної УАПЦ. І за цей час Ви пройшли великі випробовування, але завжди був із Вами Дух Святий. І тому в найтяжчих умовах і обставинах Ви перемагали, бо Сам Господь допомагав Вам у цій чесній і освяченій боротьбі. Адже напочатку Ви не мали церкви. Але у Ваших душах, серцях і думках Святий Дух животворив. Ви вірили у її побудову і діяли і сталося по Вашій Вірі і ділах Ваших... Коли наставали досить трудні часи, тоді Джерела Живої Води Спасителя посилювали Вашу Віру, щоб осягнути мету.

А благодать Св. Духа, Яким осяяний Ваш Душпастир Всеч. о. Олександер, успішно супроводила будівлю Вашого храму Св. Андрія, який нині є Катедрою нашої рідної УАПЦ.

Але не тільки сам всеціло віддався Всеч. о. Олександер Св. Церкві нашій, яка була відроджена на Першому Всеукраїнському Соборі в Києві — місті Премудрости Божої — у Катедрі Св. Софії на свято Покрови 1921 року, але і вся Родина о. Олександра — від самого початку і донині — самовіддано і незмінно працює для Вашої парафії і Вашого храму. Як бачимо, воістину вся Родина іде вірною християнською дорогою, якою ішов аж до загину митр. прот. о. Костянтин Биковець, що став живим і вічним прикладом не тільки для своєї Родини, але й для всіх віруючих у Спасителя.

І хай буде блаженна вічна пам'ять усім чесним місіонерам і будівничим Св. Храму Вашого, що відійшли у вічність.

А тих, що й далі вірно працюють для своєї Св.-Андріївської Церкви, зокрема Парафіяльну Раду, Братство й Сестрицтво, Церковний Хор — сердечно вітаю і передаю всім Архипастирське Благословення і молитовні побажання спокійної праці на довгі літа.

† ПЕТРО
Єпископ Січеславський

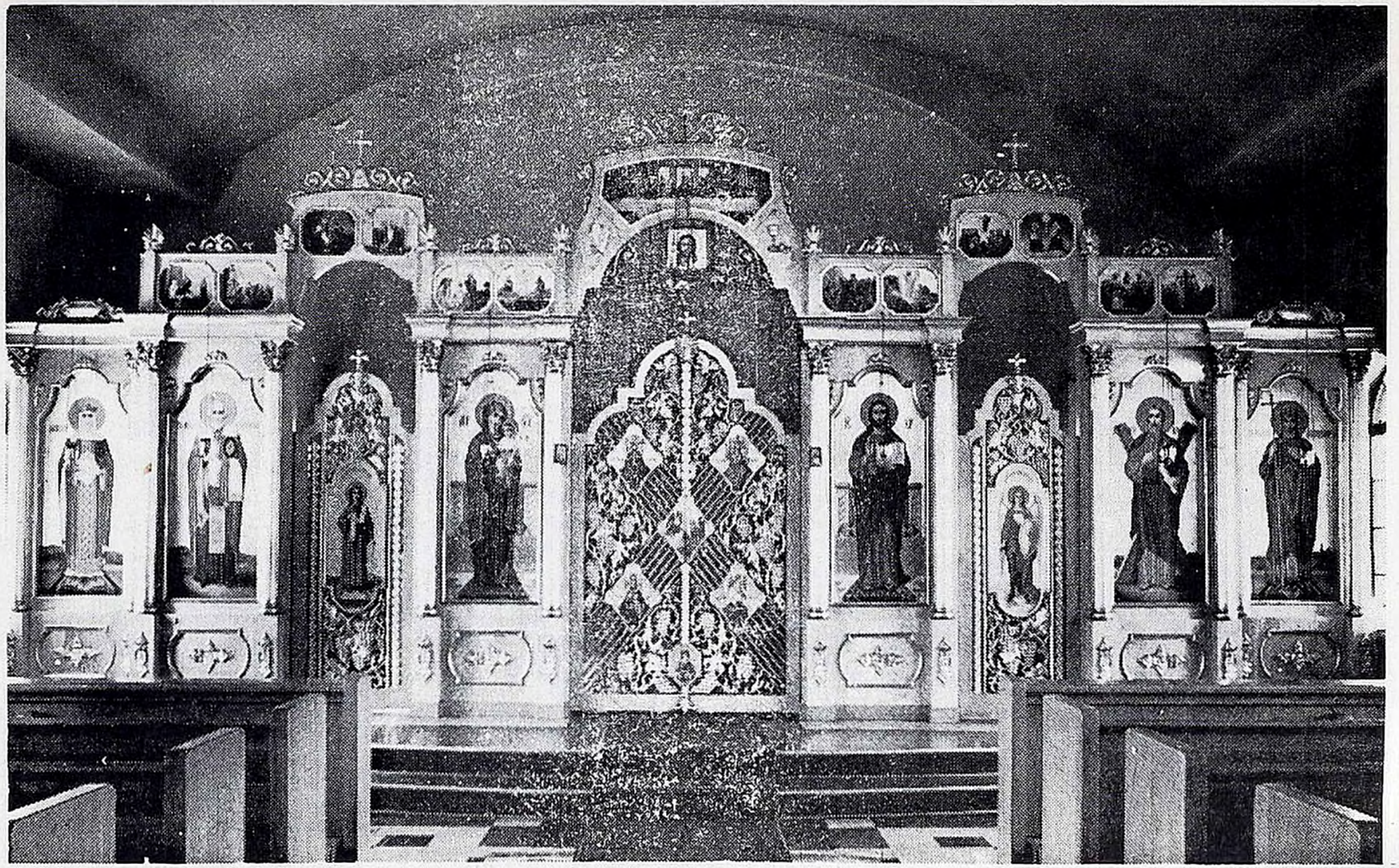

Іконостас церкви св. апостола Андрія Первозваного в Детройті, Міч.

25-ЛІТТЯ ПАРАФІЇ СВ. АНДРІЯ В ДЕТРОЙТІ

Починаючи з 1949 р., з Німеччини почали прибувати до Детройту нові емігранти і оселюватися в Гемтремку. Влаштувавши своє життя на новому місці, православні новоприбулі приступили й до організації церковного життя. Оскільки в Детройті на той час існувала тільки одна православна парафія Пресв. Трійці із старослов'янською Богослужбовою мовою та й та далеко від Гемтремку, на заході міста, то постала потреба створення парафії на сході міста, в Гемтремку, де оселилося найбільше новоприбулих.

Незабаром постала парафія Покрови Пресв. Богородиці в рентованому приміщенні при вул. Еманс. Першим Настоятелем її був прот. М. Житинський, а з прибуттям до США митр. прот. Олександра Попова парафія запросила його за Настоятеля, бо серед парафіян було чимало людей, які добре знали цього визначного пастиря й проповідника ще з Німеччини, а деякі з них були його парафіянами в парафіях УАПЦ(Соборноправної) в Ашаффенбурзі й Ляйпгаймі. Ця парафія оформилася в юрисдикції арх. І. Теодоровича, а парафія Пресв. Трійці перебувала в юрисдикції Владики Богдана Шпильки.

Внутрі парафії несподівано постав замір купити приміщення і перебратися й собі на західню сторону міста, в сусідство з парафією Пресв. Трійці, а також змінити Настоятеля. Незабаром так і сталося — більшість парафіян перейшла на захід, купивши під церкву синагогу на 29-ій вулиці і запросивши за Настоятеля прот. Ф. Білецького. Група православних новоприбулих, яка була проти переходу на захід і проти безпідставних закидів прот. Ол. Попову, на захід не пішла, а вирішила продовжувати далі парафіяльне життя на сході міста з своїм улюбленим Настоятелем прот. Ол. Поповим.

10 листопада 1951 р. Б. відбулися збори Ініціятивної Групи по організації церковної громади в Гемтремку. Для продовження церковного життя на сході збори обрали Тимчасову Управу з 6-ти осіб на чолі з п. Савою Зайцевим (через два тижні він передав головування п. З. Макогонові), а Настоятелем обрали прот. Ол. Попова, який погодився без винагороди обслуговувати парафію в організаційний період.

З цього дня Тимчасова Управа при допомозі активніших парафіян приступила до організаційної праці — записувала бажаючих до парафії, підшукувала приміщення для Відправ і, вирентувавши залю на другому поверсі при вул. Дж. Кампо ч. 11360, обладнала його для Богослужень. 1951

Бл. п. протопресвітер Олександер Попов, перший Настоятель парафії

9 грудня того ж 1951 р. (десять років тому) прот. Ол. Попов відслужив тут **першу Відправу** — Молебень до Пресв. Богородиці, після чого відбулись загальні збори з участю 82-х осіб, які одобрили всі організаційні заходи Ініціятивної Групи, прийняли назву парафії в честь Св. Апостола Андрія і доручили Тимчасовій Управі подбати про правне оформлення парафії, що й здобуто було 14-го січня 1952 р. у формі Чартера з відповідної державної установи шт. Мічіган.

Ще 2 грудня Тимчасова Управа послала до Консисторії УПЦ в ЗДА петицію з підписами 67 осіб, прохаючи її прийняти парафію Св. Андрія разом з Настоятелем прот. Ол. Поповим до складу УПЦ

в ЗДА, свідомо не бажаючи переносити на Американський континент тих юрисдикційних розділень, які постали в лоні УАПЦ ще в Німеччині. Але це побожне прагнення парафіян розбила сама Консисторія УПЦ в ЗДА, прийнявши дивовижну ухвалу: парафію Св. Андрія і навіть дяка-диригента **прийняти,** а Настоятеля **не прийняти** (лист з 9 лютого 1952). З цієї ухвали вірним стало ясно, **хто** саме був ініціятором кампанії проти прот. Ол. Попова ще в парафії Покрови на вул. Еманс і **хто** свідомо переносить європейське церковне розбиття на Американський континент.

На загальних зборах 17 лютого 1952 р. **одноголосно** ухвалено не міняти Настоятеля, повідомити про це рішення Консисторію, а коли вона не прийме цього до відома, — відійти від неї в юрисдикцію Архиепископа Григорія, що в цей час перебував уже в Чікаго на парафії Покрови Пресв. Богородиці. На цих же зборах обрано було постійну Параф. Раду на чолі з З. Макогоном і Контрольну Комісію на чолі з полк. С. Лазуренком.

Негативне ставлення Консисторії до парафії гальмувало її розвиток, сіючи непевність і зневіру, а такий стан використовувала парафія, що відійшла на захід, додаючи і свою частку до цих моральних терзань прот. Ол. Попова, що ослабило його здоров'я і примусило просити звільнення з парафії за станом здоров'я і крайньою потребою переміни клімату. Парафія на зборах 23 березня змушена була задовольнити його прохання і обрала Настоятелем свящ. Ол. Биковця, висвяченого Владикою Григорієм ще в Німеччині.

Не дочекавшись ніякої відповіді від Консисторії, на загальних зборах 30 березня 1952 р. парафія остаточно припинила з нею всякі зв'язки і **одноголосно** прийняла ухвалу — **просити Владику Григорія прийняти парафію Св. Андрія під свою духовну зверхність (юрисдикцію).**

Листом з 11 квітня 1952 р. Арх. Григорій прийняв парафію під свою зверхність.

В день приїзду о. Олександра Биковця до Детройту під час вечері в хаті інж. Теодора Дем'яненка (зліва направо): Захарій Макогон, Анна Макогон, Меланія Дем'яненко, паніматка Валентина Биковець, Федір Федоренко, Леонтій Тимошенко, Іван Чикало, паніматка Катерина Попова, прот. о. Олександер Попов, о. Олександер Биковець і господар дому інж. Теодор Дем'яненко.

Новий Настоятель свящ. Ол. Биковець, обраний загальними зборами 23 березня і затверджений Вл. Григорієм 26 квітня, прибув до Детройту 8 травня і тимчасово обслуговував громаду УАПЦ у Форт Вейні, Інд. 18 травня парафія попрощалась із своїм першим Настоятелем, високодостойним прот. Ол. Поповим, з яким пережила бурхливий організаційний період і накреслила свій шлях у майбутнє як частина УАПЦ, відродженої в 1921 р. на Україні. Цим шляхом повів її далі новий Настоятель, почавши своє служіння парафії 25 травня 1952 року.

Після взаємного ознайомлення парафіян з Настоятелем і Настоятеля з ними і з проблемами парафії приступлено було до збільшення членства в парафії, реорганізації й поповнення хору, створення Сестрицтва і організації "Рідної Школи" й викладів релігії для дітей. Не зважаючи на ширення різними особами наклепів на нашу парафію, до неї прибували нові люди, вслухалися в проповіді, приглядалися до парафіяльного життя і з часом ставали активними членами.

Найголовнішою проблемою було приміщення. Рентована заля на другому поверсі коштувала багато, але не давала належного вигляду храму, і це відштовхувало багатьох нових людей, особливо молодь. Усвідомлюючи це, піврічні заг. збори 21 вересня 1952 р., на пропозицію Настоятеля й Параф. Ради, обирають спеціяльну Комісію придбання церковного приміщення і ухвалюють створити фонд на цю справу. Першу пожертву в сумі 100 д. вносить голова ПРади З. Макогон. Почата справа вимагала від парафіян великої жертвенности, до чого далеко не всі вони, як новоприбулі, були готові, тим більше, що парафія негайно потребувала багато необхідних церковних речей, і мала різні витрати. З цих причин створення фонду на придбання власного приміщення довелось розкласти на наступні роки, орієнтуючись на матеріяльні можливості парафіян, а тим часом набувати найнеобхідніші церковні речі, в чому багато помагало Сестрицтво.

14 грудня 1952 р. парафія святкувала своє перше храмове свято з участю Арх. Григорія, прот. Ол. Попова, о. Ол. Биковця, о. Лаврентія Склонного і протодиякона Михайла Ольхового. Урочиста відправа, проповідь і спільна братерська трапеза додали всім віри в майбутнє і нової енергії до праці.

В розбудові фонду придбання приміщення особливу заслугу має наш церковний хор, відвідуючи, разом з Настоятелем всіх парафіян і прихильників з колядою щороку, почавши з Різдва 1953 року, а всі зібрані пожертви передає на

Протоєрей Олександер Биковець
Настоятель парафії

фонд приміщення. Під час храмового свята в 1953 році проголошено заклик до вірних — придбати храм, і на цей заклик перший відгукнувся старенький парафіянин — пок. Федір Хомич Глянько, бувший член Центральної Ради і Трудового Конгресу, а за ним пішли й інші присутні, склавши і здекларувавши понад 2.000 дол. Цей день треба вважати початком організованої жертвенности на придбання власного храму.

Підбадьорена цим, Комісія на чолі з Т. Дем'яненком приступила до більш активних оглядин різних об'єктів, та, на жаль, вони були мало або й цілком не-

придатні для православного храму. Поступово почала визрівати думка про **будову храму** з дотриманням основних церковно - архітектурних особливостей укр. правосл. храмів нашої Батьківщини. Комісія підшукала відповідну земельну ділянку на розі вул. Прескотт і Боффало, яку й куплено на ім'я парафії Св. Андрія. Технічні перешкоди не дозволили використати плян церкви відомого архітекта Юрія Сластіона, тому пізніше підписано контракт з архітектом Олександром Назарцем, який за мінімальну винагороду гарантував догляд за будовою, практичні поради і вказівки та переконав громаду будувати церкву **власними силами** для заощадження коштів. Перемігши багато труднощів завдяки фаховій допомозі архітекта-американця містера Бенкса, 21 вересня 1957 р. здобуто дозвіл на будову церкви і на освячсній заздалегідь площі почали працю екскаватори. Забились радісно серця парафіян, збільшилася жертвенність на **будівельний фонд,** зникали сумніви й побоювання, наближалось здійснення наший мрій про власний рідний Храм Божий!

Найнята ПРадою приватна американська бригада п. Ендрюса для виконання підвалу, на жаль, працювала недбало, що часто викликало довгі затримки з боку міської інспекції, і це в кінці довело до того, що нас застала зима. В цей період будівельними роботами керували члени ПРади М. Снитко й П. Лавринюк, бо Будівельна Комісія виявилась неактивною. Вони не тільки пильнували за роботою найманих робітників, а й самі разом з іншими добровільними робітниками виконали багато важливої праці, стараючись зробити до зими якнайбільше. 11 грудня вдарили перші морози, архітект домагався припинення робіт і забезпечення будови на зиму, але його порад не прийнято з належною серйозністю. Через морози інспекція припинила роботи, коли будівля доходила вже до рівня вікон. Часткове забезпечення фундаментів на зиму виявилось недостатнім, від сильних морозів вони дали тріщини, і будова зазнала багато ушкоджень, так що деякі стіни загрожували падінням.

Це був найкритичніший момент в житті нашої парафії, а в будові церкви зокрема. Хто усвідомлював цю загрозу, той намагався приховати її від інших. Річні заг. збори були досить бурхливі і неприємні, люди відмовлялися йти в Параф. Раду, щоб не брати на себе відповідальности за дальшу долю будови. Дехто пробував скерувати всі удари на Настоятеля. Але в цей критичний момент знайшлися люди з безмежною відданістю Св. УАПЦ і своїй парафії та з твердим і рішучим бажанням працювати для них. Декілька незадоволених осіб з цього часу залишили парафію.

* * *

З наближенням весни Параф. Рада разом з Настоятелем почала підготовлятися до відновлення будівництва. Умови були дуже тяжкі: з 12-ти тисяч, зібраних на будову, залишилось тільки 3 тисячі; будівлю треба було спочатку відремонтувати, а тоді вже будувати далі; американські фірми й контрактори відмовлялись братися до праці. В цей тяжкий момент справжнім виявом Божої допомоги і благословення для всіх нас була поява в Детройті будівельного майстра з Канади — новоприбулого українця Олександра **Туницького.** За мінімальну оплату він погодився продовжувати будову і під його проводом закипіла щодня зранку до пізнього вечора дружня робота спочатку по ремонту, а потім і по продовженню будови. За кілька днів всі робітники щиро полюбили пана майстра і за його великі фахові знання і за чудовий добродушний характер.

Безробіття в Детройті сприяло тому, що на будові щодня працювало 10-15 парафіян, виконуючи різні важливі роботи безплатно та викликаючи в сусідів-американців загальний подив своєю відданістю Церкві, здібностями, догадливістю і практичністю в роботі. Сестриці майже щодня по черзі готували робітникам обід, жертвенність на будову знову зросла, але фонди вичерпувались скоро, постала загроза нестачі коштів. І тут наш парафіянин Ілля (Алекс) Завінський позичив нам 5 тисяч дол. за дуже низький процент (пізніше подарував і дзвони).

Не тільки коло церкви кипіла робота: в своєму дворі п. Василь Гирич будував з кількома помічниками дзвіницю, яку пізніше краном піднесено на її місце.

Під час роботи панувала дружня піднесена атмосфера, не було криків і сварки, всі усвідомлювали велике призначення будівлі — бути **храмом Божим.**

Глибокий сум у всіх парафіян викликала вістка про нещасливий випадок на будові з головою Параф. Ради В. Шипілкою, що тяжко покалічився, впавши на цементну підлогу з висоти стелі. Щире співчуття всіх проявилося в збірці понад 1.000 дол. на його лікування. Перенісши дві операції, з обома руками ще в гіпсі, В. Шипілка знову був при будові церкви й дзвінниці, даючи вказівки і поради.

30 листопада відбулась остання Відправа в рентованому приміщенні при 11360 Дж. Кампо, де парафія народилась, пережила труднощі організаційного періоду, витримала зовнішній (і внутрішній) тиск, дозріла й окріпла, а 7 грудня 1958 р. відбулась перша Служба Божа в напівзакінченому **власному храмі.** Після закінчення багатьох робіт всередині 31 травня 1959 р. ВПреосв. Арх. Григорій з Собором Духівництва виконав Архиєрейське освячення храму Св. Ап. Андрія. На прохання заг. зборів Владика відзначив Грамотами найбільш заслужених робітників, майстра Ол. Туницького, архітекта Ол. Назарця і О. Завінського, мол., а Настоятеля нагородив наперсним хрестом з оздобами і палицею. Збудування й освячення храму було завершенням багаторічної праці й жертвенности парафіян і всіх складових частин парафії — Братства, Сестрицтва і Церковного хору та десятків щедрих жертводавців.

Новозбудований храм мав старий тимчасовий іконостас, потрібно було новий і внутрішнє обладнання вівтаря і храму. Новий престол замовив добрий жертводавець бл. п. Дмитро Самар, він же подарував і багато церковної утвари. Довгі розшуки за майстрами іконостасів привели до підписання контракту з мистцем І Денисенком, що виконав цей релігійно-мистецький твір з великим надхненням і любов'ю. Іконостас фундували частинами жертводавці парафіяни й не-парафіяни, а

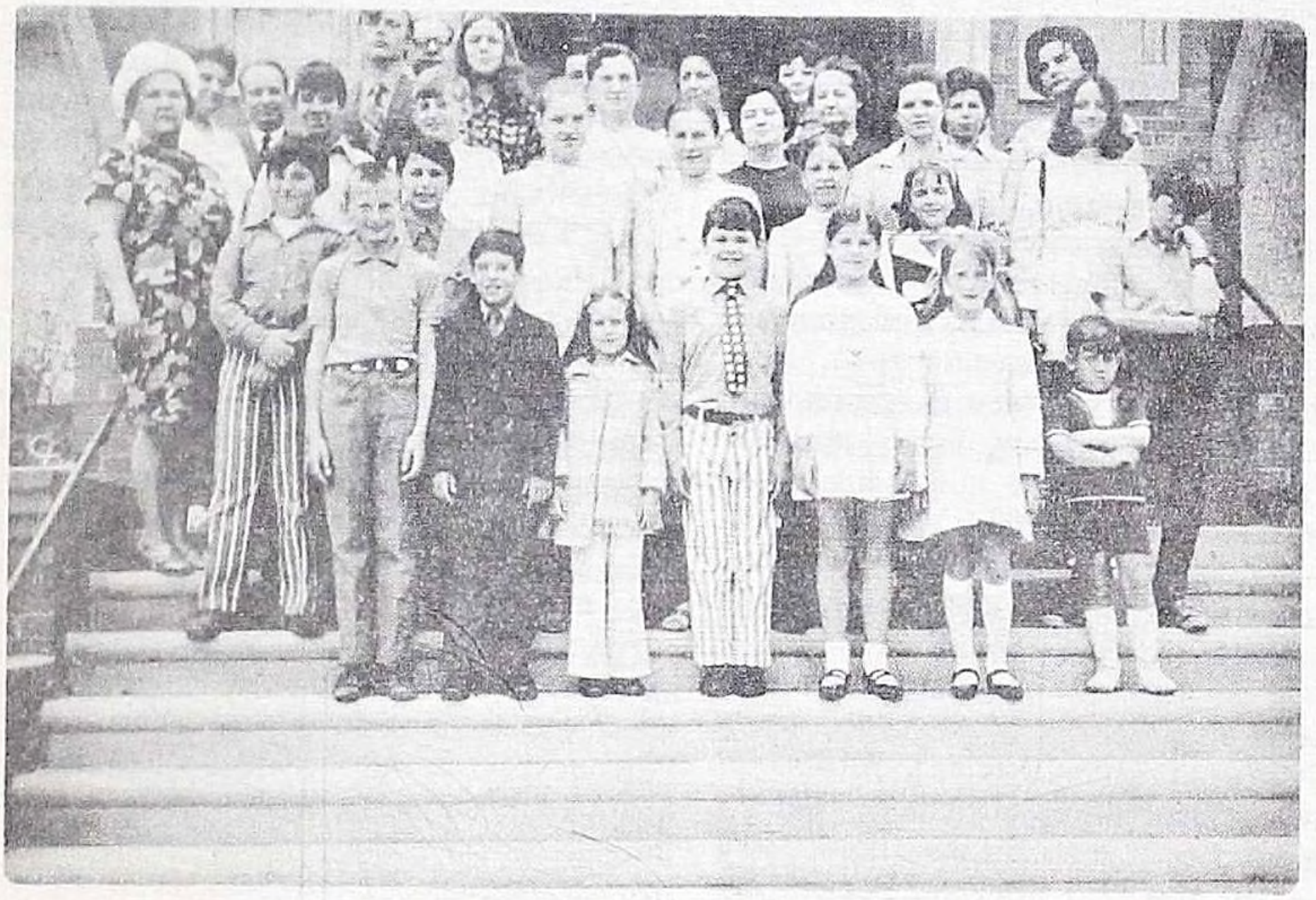

Діти і молодь з батьками після молебня перед початком навчання в Школі українознавства Т-ва "Рідна школа"

Посвячення площі під церкву весною 1954 року.

навіть діти подружжя Лазуренко і Шустов. Царські двері уфундував побожний дідусь Пантелимон Барильченко. Далі поставлено було лави, перебудовано дзвіницю, устатковано кухню й столи в церковній залі.

В 1965 році траплялася добра нагода придбати посілість з 13 акрів землі з будинком коло озера Воллед-лейк, але тодішній голова ПРади і пасивність частини парафіян не допустили до цього. А тут було ідеальне місце для літніх таборів молоді і для дому для старших віком.

Паралельно з успіхами і розвитком парафії ішли і більші або менші конфлікти в житті УАПЦ взагалі, а парафії зокрема. Не місце в ювілейному виданні згадувати про них, слід лише відмітити, що як наслідок конфліктів траплялися відходи від парафії окремих членів або й груп. Часто після певного заспокоєння ті люди поверталися назад, а потім — знову відходили. Одначе, парафія не припиняла свого існування і свого служіння Богові й українському народові. Досвід ще раз показав, що незамінимих людей немає, праця продовжувалася і продовжується далі.

За ці роки головами парафіяльних рад у різний час, крім уже названих, були: Іван Котик, Гордій Шаповал, Антон Романенко, Володимир Шипілка, Василь Шершун, Володимир Лехняк, Володимир Карпенко, Михайло Копічук, Василь Герасимів.

До великих подій в житті парафії належить відбуття Покрівських зборів УПЦР, Третього Еміграційного Собору, висвята нового Єпископа УАПЦ Преосвященного ПЕТРА (Колісника), висвяти нових священиків і часті Архиєрейські відправи почавши з січня 1974 р., коли наш храм став фактично катедрою правлячого єпископа УАПЦ (Соборноправної) Високопреосвященного Архиєпископа ОЛЕКСІЯ, а наш хор — архиєрейським хором.

Відправи відбуваються з найпильнішим дотримуванням церковного уставу і особливостей Відродженої УАПЦ; зворушливі постові відправи притягають вірних і з інших церков. Завдяки невтомному дякові Олександрі Ковальській і її помічникам ці відправи можливі. Крім дорослих побожних читачів, кілька років читання на всенічних виконувала група найкращих учнів, що відвідували лекції релігії при Школі українознавства. Молодь парафії належить до українських молодечих організацій, кілька років існувала й діяла Організація молоді УАПЦ, аж до виїзду з Детройту її голови інж. Галича. Спроби продовжувати її існування з новим головою не вдалися особливо через покликання більшости хлопців до війська.

Підводячи підсумок в 25-ліття існування нашої парафії, ми насмілюємось думати, що вона виправдала себе перед Українською Автокефальною Православною Церквою, перед українською громадою Детройту і перед Україною, як маленька частина їх. Господь не залишав нас в нашій праці для Його слави і для добра ближніх, і за це Йому лунає Хвалебна пісня в нашому храмі з глибини вдячних віруючих сердець.

НАШ ДОВГОЛІТНІЙ НАСТОЯТЕЛЬ ОТЕЦЬ ОЛЕКСАНДЕР

У травні цього року минуло 25 років, як настоятелем нашої церкви став о. Олександер Биковець. Мавши неповних 28 років від народження і неповних три роки після висвяти в священики, о. Олександер відважився прийняти парафію після ерудита-вченого й уславленого священика-золотоуста протопресвітера Олександра Попова. А до того ж настоятелем став тут о. Олександер саме тоді, коли громада ще тільки творилася, поповнюючись новоприїжджими мирянами, колишніми неповоротцями чи діпістами — вихідцями з прерізних кінців великої нашої Батьківщини України. Саме тоді новостворена громада перебувала в скрутному стані з-за хвороби о. Олександра Попова та з-за різних нападів на нього і на всю громаду з різних боків. І ось у таких обставинах з успіхом повів нашу громаду ще дуже молодий тоді священик, який вистояв незмінно на посту і з нами — аж **двадцять п'ять** уже років.

Дуже пощастило цій громаді: їй Бог послав священика — багатьма талантами обдарованого і до прерізної праці охочого. Отець Олександер — надзвичайно добрий священик з неабиякими музикальними здібностями, він і диригент, і редактор, і навіть добрий лінотиліст. Його ж організаторські здібності — просто неоціненні.

Народився о. Олександер 29 грудня 1924 року — як син благовісника УАПЦ о. Костянтина Биковця і паніматки Олександри на славній нашій Полтавщині. Рано лишився без батька, якого покарала не наша влада за вірну службу Богові й Україні, малий Олександер з паніматкою Олександрою рятувалися, як могли, в опасенному Донбасі — до початку другої світової війни. Ходив до школи малий Олександер у Полтаві, на селах Полтавщини, а потім у Донбасі — і завжди та всюди як відмінник, хоч дуже не легко доводилось йому боротися за життя й терпіти злигодні переслідуваного.

Під час війни від зруйнованого Донбасу аж до Полтавщини "їхав" юнак Олександер, перепрягаючись із саморобних саночок у такий же візочок — з допомогою своєї матусі. На Полтавщині поринув Олександер у вир церковного життя — батькові приятелі відразу почали готувати його до душпастирської служби серед свого народу. Співав він у церковному хорі, був диригентом церковного хору в Великій Багачці (1942-1943 рр.) — в Лубенсько-миргородській єпархії еп. Сильвестра. За часів ісходу завжди тримався духовного середовища, а в місцях тимчасового постою разом із матір'ю належав до архиерейського хору еп. Григорія, був субдиригентом архиерейського хору епископа Переяславського Мстислава. Року 1945 владика Мстислав висвятив Олександра Биковця в іподиякони.

Опинившись у таборових умовах, виконував обов'язки роз'їзного дяка-диригента в церковній окрузі Грос Гессен, Німеччина, а одночасно завершував як загальну, так і музичну освіту в Вісбаденській консерваторії — на відділі композиції і диригентури; сам викладав музику і співи в таборовій гімназії в Майнц-Кастелі, Етлінгені, керував гімназіяльним хором і церковним хором табору Герсфельд.

Як діяльний у церковному житті, О. Биковець належав до Ініціятивної групи єднання в УАПЦ (1946-1947 рр.), брав участь в Ашаффенбурзькому церковному з'їзді в серпні 1947 року.

Одружившися 8-го травня 1949 року з музикальною, обдарованою гарним голосом панною Валентиною Радько, Олександер уже 10 травня того самого року став дияконом, а 11-го травня — висвятився в священики в архиепископа Григорія.

До Америки о. Олександер з дружиною прибув у червні 1949 р. Перша його парафія була в Віллімантику, Коннектікут, друга — з жовтня 1951 р. — у м. Джонс, Оклагома. До нашої ж парафії прибув о. Олександер у травні 1952 р. — після того, як його одноголосно обрали на свого настоятеля 23 березня загальні збори, а обрання затвердив архиепископ Григорій.

Парафія, що тоді тільки творилася, потребувала поповнення новими парафія-

нами, доводилося настоятелеві особисто докладати для цього багато труду, не цурався отець і всякої іншої організаційної праці: відразу почав працювати з хором, за його порадою і сприянням організувалося сестрицтво, створено статутову комісії, обрано комісію придбання церковного приміщення, взято напрямок на якнайскоріше придбання власного храму. Хоч перші роки богослуження доводилося відправляти в найнятому приміщенні — на горищі, але о. Олександер дбав і про національно-релігійне виховання дітей, що завершилося влиттям парафіяльної дітвори в Школу українознавства Товариства "Рідна школа", де настоятель почав викладати Закон Божий.

Після придбання ділянки землі під церкву на розі улиць Прескот і Буфало почався новий етап у житті нашої громади — заходжувалася наша громада будувати власний храм, щоб не поневірятись по чужих, тимчасово винайнятих та ще й невигідних приміщеннях. Будувати свою церкву взялися наші піонери-ентузіясти силами парафіян, які не тільки не мали в запасі грошей, а й не всі устигли ще постійну роботу собі знайти, отже будувати переважно своїми руками і за гроші, що їх тільки мріяли заробити.

У грудні 1953 року підвищено о. Олександра до сану протоєрея; по закінченні будови церкви — на прохання загальних зборів — нагороджено наперсним хрестом з оздобами і палицею, а по кількох роках — під час освячення іконостасу — його нагороджено мітрою з наданням сану протопресвітера.

Слід окремо згадати і особливим способом відзначити, що заходами нашого невсипущого настоятеля о. Олександра в 1977 році придбала наша громада добрий даровий маєток — і то просто через дорогу від нашої церкви — від шляхетної фірми "Олсонайт корпорейшен". Доклавши трохи праці й небагато грошей, громада матиме в готовому вже будинку того маєтку придатну для всіх потреб велику залю, церковну канцелярію та відповідні й потрібні інші приміщення.

Невтомно працював о. Олександер як духовний опікун своїх парафіян: часто відвідував знедолених і хворих, помагаючи їм в усьому як міг; опікувався нашими людьми не тільки в Детройті, а й поза його межами, навіть поза межами Мічігану; багатьом поміг знайти роботу після їх приїзду сюди.

А коли взяти загальноцерковні справи, то й тут о. Олександер був, як майже всі ми знаємо, діяльніший за всіх священиків своєї церкви: 20 років був секретарем Малої Ради УАПЦ (Соборноправної), був членом видавничої комісії, яка подбала про перевидання богослужбових книг, свого часу виданих у Києві заходами Всеукраїнської Православної Церковної Ради (двадцяті роки). Після смерти о. Попова й дотепер редагує о. Олександер церковний журнал "Православний українець", зредагував два календарі-альманахи, виданих з нагоди роковин відродження УАПЦ. Зредагував і вискладав на лінотипі перше видання друком проповідей Митрополита Василя Липківського на апостольські послання, Канон Андрія Критського перекладу архиепископа Йосифа Оксіюка, склав і видав музику на свято Другої Покрови та ін.

Діяльну участь бере о. Олександер і в загальноправославному житті Детройту, разом із хором репрезентуючи православних українців — спочатку в організації православних священиків і парафій міста, а впродовж останніх понад десять років — з ініціятиви о. Олександра — була близька співпраця з сербськими і грецькими парафіями.

Помічницею, а часто й підпорою в багатогранній праці о. Олександра була вся його родина: паніматка Валентина, діти Микола й Наталя і мати Олександра з вітчимом паном Василем Ковальським. З 1956 року і досі — з незначними перервами — мати дякує і керує церковним хором, паніматка співає не тільки в церкві, а й на всіх церковних імпрезах, пан Ковальський —хорист і голова управи церковного хору, вся родина бере участь у колядуванні; син і дочка багато років брали участь у концертових програмах як виконавці українських танців школи В. Авраменка. Після чотирирічної служби в американських Марінах як сержант Микола одружився і його дружина Девора недавно обдарувала всю щасливу родину сином-первенцем.

Як мало хто зі священиків, о. Олександер щороку тричі відвідує кожну родину своїх парафіян і прихильників парафії:

з передріздвяною молитвою, з колядниками і з св. водою. Багато парафіян (і не-парафіян) повинні бути тільки дуже вдячні о. Олександрові за його чуйність і повсякчасну готовність прийти до них із теплим словом поради й розради в слушний час: він ніколи й нікому не відмовляє, коли його хтось хоче побачити в своїй хаті й послухати, навіть тоді, коли він найменше на те має часу і коли сам дуже потребує спокою й відпочинку.

Хоч прибув до нашої громади о. Олександер тоді, коли мав за плечима 28 років, богатирську фізичну силу та в ідеальному стані здоров'я, та важка його праця для нашої громади й переживання не без бурхливих хвилювань і тривог, що довели були його до серцевого припадку, посріблили вже йому голову сивиною.

Найважчий у житті парафії, а для самого о. Олександра особливо, був 1973 рік. З тієї, як здавалося, безнадійної і кошмарної ситуації наш настоятель виходив майже завжди переможно — як титан! Він дбав про загальноцерковне добро, віддавав себе всього в боротьбі за торжество свого правого діла. Жертвуючи своїм спокоєм, забуваючи про своє здоров'я, наш настоятель о. Олександер відстояв те, за що так послідовно й непохитно боровся. Хоч ті події в нашому церковному житті від'ємно відбивалися й на внутрішньому житті парафії св. Андрія, але наш пастир не занепадав духом, не зневірювався. А тепер, коли вже основні проблеми розв'язані належним чином, настав час залікувати завдані рани — піти пришвидшеним кроком уперед і вгору!

І сам отець певен того, що з будь-яких труднощів, а не лише наших тимчасових, вихід знайдеться, бо спільними і молитовними зусиллями зі своєю громадою він скоро вже подолає — найперше труднощі тимчасові, після чого як загальноцерковні справи, так і наші парафіяльні підуть гаразд — на славу Богові, і на радість нашу.

Д. КИСЛИЦЯ

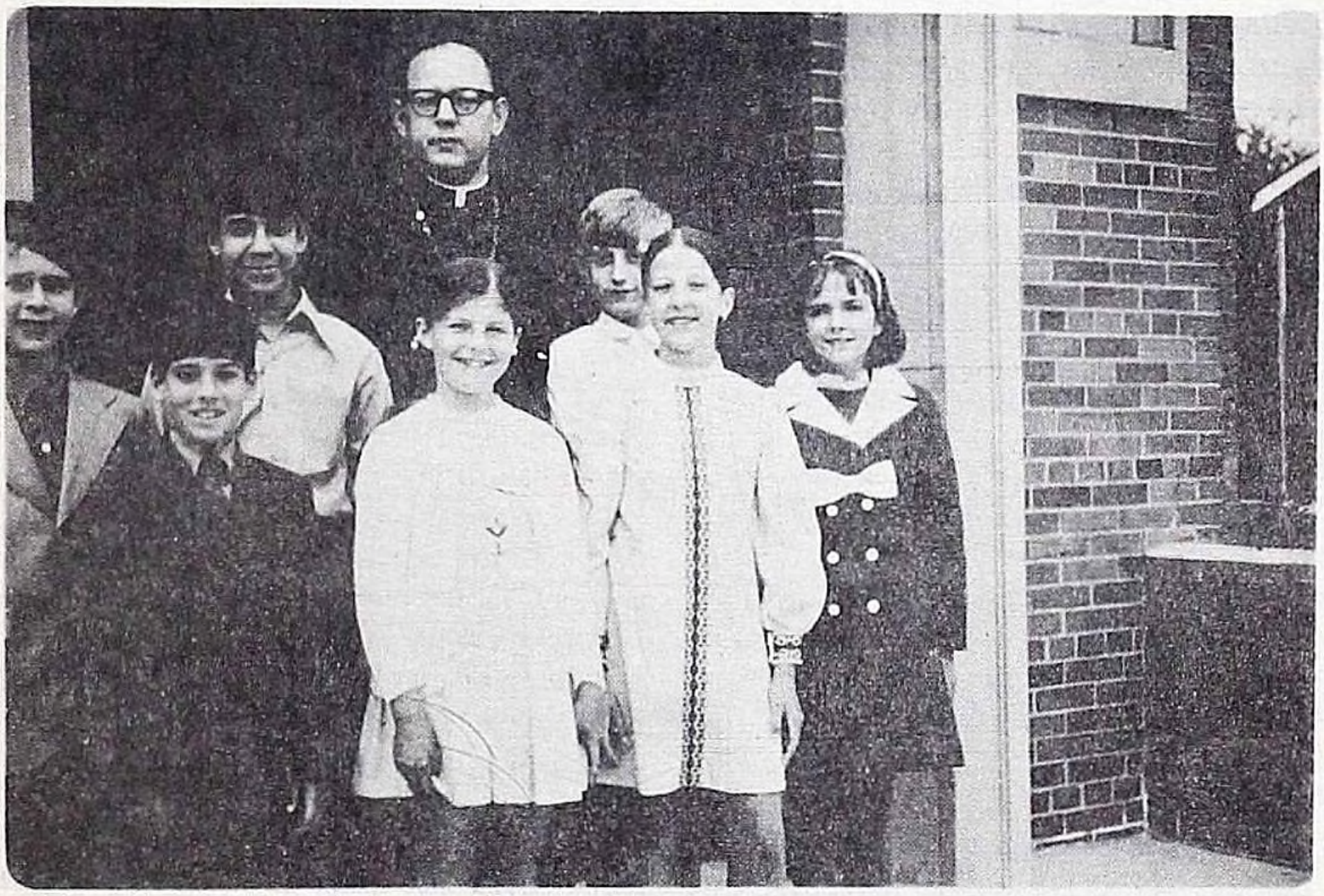

Гурток дітей, що читали на відправах (зліва направо): Степан Лазуренко, Павло Зайців, Орест Миколенко, Оксана Сіра, Юрко Ростенко, Ліда Сіра і Галина Мироник.

СЕСТРИЦТВО УСПІННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ

Для повноти успіху всякої праці потрібні жіночі руки, жіноча уважність і пильність. Наш Спаситель Ісус Христос не відганяв від Себе жінок, які йшли за Ним аж з Галилеї, прислуговуючи Йому і Його ученикам. Як мироносиці, жінки поспішали до Гробу Христового та перші довідались про Воскресіння Христа. Церковне передання говорить, що саме Марія Магдалина з вісткою про Воскресіння Христове пішла аж до далекого поганського Риму і самому цезареві кинула писанку з окликом "Христос Воскрес!"

Особливо ж багато жінок - християнок прославились як мучениці й ісповідниці Віри та вказали цим шлях до наслідування всім своїм сестрам. Хто не знає великої відданости Богові і Його Святій Церкві українських черниць і побожних жінок при парафіях! Своїми здібними руками вони гаптували й вишивали ризи для священослужителів, виготовляли чудові писанки, прикрашували Храми Божі, так як тільки може відчути ніжна жіноча душа.

З Відродженням нашої рідної Церкви побожне жіноцтво одержало більші можливості прикладення своїх рук до церковної праці не лише в парафіяльних, а і в загальноцерковних керівних органах. Особливо ж широке поле церковної діяльности відкрилося їм у парафіяльних Сестрицтвах.

Тому і в житті Св.-Андріївської парафії в Детройті, з перших днів її організації, активно почало працювати й жіноцтво. А парафіяльне Сестрицтво організувалося за ініціятивою нашого Настоятеля о. Ол. Биковця 5 жовтня 1952 р. В цей день відбулися організаційні збори, на яких Настоятель з'ясував значення і вагу такої організації та закликав присутніх жінок записатися до Сестрицтва. Записалося 15 жінок і вибрали Покровителькою Сестрицтва Пресв. Богородицю, а свято Її Успіння — днем сестричного свята. Обов'язки Старшої Сестри прийняла с. Наталія Савчук, а секретарство — с. Валентина Савчук.

Праця Сестрицтва на славу Божу полягала в постійному прикрашуванні храму, особливо перед святами, в догляді за чистотою, пожертвами на придбання нових риз, хоругов, Євхаристійного посуду, кадила й кропила, стихарів для хлопців-прислужників. Ні в одній з церков Детройту немає стільки прекрасних вишиваних рушників на образах і покривал на престолі й столиках, як у нашій, а їх подарували або самі вишили наші сестриці.

Багато праці вклало Сестрицтво для добра парафії: ні один обід не відбувся без їхньої праці й пожертв, ні один парафіяльний пікнік чи імпреза. Саме Сестрицтво організувало перший парафіяльний пікнік в 1955 р., чого довго не відважувались зробити Параф. Ради. Під час будови церкви сестриці готували гарячі обіди робітникам і підтримували своїми пожертвами Будівельний фонд.

З нагоди Православного Дня детройтських парафій в 1958 і 1959 рр. наші сестриці мали великий успіх з буфетом українських страв і печива, познайомивши православних інших національностей з кулінарними здібностями українок.

До управи в різний час входили Ніна Снітко, Ніна Міняйло, Василина Садова, Ірина Черниш, Марія Кравченко, Антоніна Бегметюк, Марія Шадир. Поступово Сестрицтво втратило свої організаційні форми, почало занепадати, зменшилась кількість сестриць-членів. Для реорганізації парафіяльного Сестрицтва 7 червня 1970 р. відбулися збори з участю двадцяти жінок. Ухвалено відновити Сестрицтво і обрано управу на чолі з с. Лізою Майсюрою. Почалася успішна праця, організовано курс писання писанок, відновлено дружну працю сестриць на двох фестивалях, річних пікніках парафії. Активна Старша сестра Л. Майсюра через хворобу серця здала свої обов'язки Галині Івашині на короткий час, а 1973 року і досі невтомно і самовіддано працює для добра парафії Старша сестра Віра Булат.

Ювілей парафії — одночасно й ювілей Сестрицтва, що постало влітку 1952 року. Деякі сестриці виїхали з Детройту, деякі спочили. На сьогодні ми маємо сестриць, які невпинно працюють для добра парафії Св. Ап. Андрія, для рідної УАПЦ.

ПАРАФІЯЛЬНЕ БРАТСТВО

З давніх часів на Україні існували Братства при українських православних парафіях. Братства дбали за піднесення Православної Віри, християнських чеснот серед нашого народу, опікувалися сиротами й каліками, закладали лікарні й друкарні та плекали взаємну братерську любов між собою і любов до рідного народу. Найбільше вславились своєю діяльністю для добра Церкви й України Київське Богоявленське Братство і Ставропігійське Братство у Львові, яке й після заведення Унії ще довго залишалося православним.

Зберігаючи й на чужині батьківську віру і шануючи рідні церковні звичаї, **Св.-Андріївська парафія УАПЦ** в Детройті вирішила організувати Парафіяльне Братство. Прийнявши 6 грудня 1959 р. ухвалу в цій справі, Парафіяльна Рада звернулася за благословенням до нашого Архипастиря. Листом з 12 грудня того ж року Владика Архиєпископ Григорій дав своє Архипастирське благословення на організацію Братства. Організаційну працю доручено було одному з ініціяторів Братства, бр. А. Романенкові, який провів запис бажаючих.

На організаційних зборах вибрано було Управу Братства з таких осіб: А. Романенко — голова, П. Дишник — секретар, М. Слонський — скарбник. Почесним головою Братства і духовним опікуном є Настоятель парафії прот. Ол. Биковець. Патроном Братства являється Св. Рівноапостольний князь Володимир Великий, Просвітитель України. Збори прийняли статут Братства й низку організаційних постанов.

За короткий час свого існування Братство об'єднало понад двадцять осіб, які зробили дуже багато корисного для добра парафії і прикраси храму. Силами Братства викінчено обладнання церковної залі, встановлено кухню й проведено воду, зроблено шафи й дев'ять гарних розкладних столів, а ~~не~~давно помальовано весь храм всередині.

З-за пасивности членів братство припинило свою діяльність, аж до нових часів: восени 1976 року відновлено Братство і прийнято нового Патрона — Св. Архистратига Михаїла, а в управу обрано братів: Іван Чернявський (голова), Василь Ковальський (секретар) та Іван Чижало (скарбник). В день свого першого братського свята братчики приступили до св. Сповіді й Причастя та прийняли присягу на вірне служіння Св. Церкві й парафії Св. Андрія в Детройті, Мічіган.

Братчик

Посвячення дзвіниці і дзвонів восени 1958 року.

НАШ ЦЕРКОВНИЙ ХОР

З перших днів заснування парафії Св. Андрія в грудні 1951 р. аматори церковного співу об'єдналися в церковний хор, яким керував член Капелі Бандуристів пок. Дмитро Любанський. Серед співаків також були члени Капелі — брати Олександер і Петро Садовий та Петро Гончаренко. В лютому 1952 р. п. Любанський відійшов, і хор залишився без диригента і без нот, але не здавався — співали як уміли.

З прибуттям о. Ол. Биковця почалася реорганізація хору, втягання нових аматорів співу, вивчання нових речей і поступовий розвиток хору, як необхідної складової частини парафії. Настоятель провадив співанки, вивчаючи репертуар, а на Відправах хор змушений був співати без диригента, під доглядом п. Василини Садової, яка разом із своїм чоловіком не пропускала ні однієї Служби на протязі кількох років.

На деякий час керування хором безкорисно перебрав диригент Микита Скрипник, а у вересні 1953 р. Параф. Рада найняла диригента - бандуриста Гр. Назаренка, який керував нашим хором до червня 1954 р. Майже два роки хор знову співав без диригента, а вивчанням репертуару знову займався Настоятель. Від літа 1956 р. на всіх Відправах безкорисно керує хором пані Олександра Ковальська, яка до приїзду в Детройт керувала церковним хором парафії УАПЦ Св. Андрія в Філядельфії.

За десять років особовий склад хору мінявся — одні приходили, другі відходили, одні вибували цілком, другі вибували, а потім поверталися. Крім вищезгаданих членів Капелі, з професійних і напівпрофесійних співаків у нашому хорі кілька років співала оперна співачка Наталка Носенко та деякий час співали Людмила Савченко, Ольга Кошман і бандурист Данило Кравченко. Часто помагає нам баритон Володимир Якимович, зокрема на імпрезах.

Почавши з Різдва 1953 р., хор щороку відвідує всіх парафіян і прихильників з Колядою не лише в Детройті, а і в Понтіяку, Флінті й Джексоні (від 25 до 80 миль дороги). Всі зібрані пожертви з Коляди хор віддає повністю на потреби парафії — спочатку на Будівельний фонд, а тепер — на новий іконостас. Доказом, як щиро приймають наш хор і щедро обдаровують, може бути факт, що одного року хор наколядував близько тисячі долярів, а разом за всі роки приніс в касу парафії кілька тисяч дол. Із своєї каси хор вніс одну з перших пожертв на новий іконостас в сумі 150 дол.

Виконуючи репрезентативну місію се-

Церковний хор парафії Св. Андрія під час виступу на Стейт-Фейр в 1959 році

ред інших національностей Детройту, наш хор двічі брав участь у Православних Днях місцевих парафій різних національностей в 1958 і 1959 рр., знайомлячи їх з українською церковною і народньою музикою. Особливий успіх мав наш хор і здобув похвалу від Митрополита Сирійської Правосл. Церкви ВПреосв. Антонія Башіра в 1959 р., співаючи разом з трьома іншими хорами на Літургії і в концерті на естраді Стейт-Фейр (див. фото). З успіхом виступав наш хор у релігійній програмі "Дня Братерства" та на освяченні й відкритті УНДому в місті Флінт, Міч., і на 25-літті парафії Свв. Апостолів Петра й Павла там же. Крім величного концерту з творів композиторів, що писали релігійні твори для УАПЦ, з нагоди 50-річчя Відродження наш хор виступав на святах у Клівленді й Детройті, а з громадських імпрез — на святах Симона Петлюри і Михайла Грушевського в Детройті і на святі Лесі Українки у Клівленді. Хор у повному складі взяв участь у святі Преп. Антонія Печерського в м. Нокс, Інд. Хор і солісти беруть участь і в концертних відділах з нагоди храмових свят, особливо успішно виконано в 1974 році фінал з опери "Запорожець за Дунаєм" С. Гулака-Артемовського на втіху духовенства й вірних з різних братніх парафій УАПЦ.

Хор має свою Управу в складі Василя Ковальського і Пилипа Гриценка та окрему хорову касу, в яку надходять пожертви на хор з різних треб.

В. Ковальський, голова Управи

СКЛАД ЦЕРКОВНОГО ХОРУ 1977 РОКУ

Паніматка Валентина Биковець, Галина Труш, Валентина Зарічна, Віра Булат, Ліза Майсюра, Поліна Солоха, Ольга Денисенко, Домініка Різниченко, Катерина і Женя Садові — сопрано;

Олександра Ковальська — диригент; Ольга Садова, Надія Денисенко, Марія Чепік — альти;

Олександер Садовий, Пилип Гриценко, Луїс Тимченко, Іван Фургаль — тенори;

Василь Ковальський, Сергій Лазуренко, Михайло Різниченко — баси.

Частина церковного хору парафії Св. Ап. Андрія в Детройті (диригент В. Спісарчук, дяк А. Ковальська)

ПАРАФІЯ СВ. АНДРІЯ І УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДСЬКЕ ЖИТТЯ

Св.- Андріївська парафія в Детройті тримає нерозривний зв'язок з українським життям, наслідуючи традиції відродженої в 1921 р. Української Автокефальної Православної Церкви, яка постала з волі українського народу, була завжди нерозривна з ним, боролась за його краще майбутнє, страждала разом з кращими синами нашого народу і принесла себе в жертву за Христа й Україну.

Цю парафію організувала на початку грудня 1951 р. група українців, які з ласки Божої врятувалися від безбожної влади і, перетерпівши всі муки скитальського життя, оселилися у волелюбній Країні Вашінгтона. З перших днів свого існування парафія пов'язалася міцними вузлами з життям організованого українського громадянства метрополії великого Детройту. Основник парафії і її перший Настоятель протопресвітер Ол. Попов, вітаючи появу першої української газети новоприбулих п. н. "Український Прометей", написав до першого числа висококультурну статтю під заголовком "Чому Прометей", а до одного з наступних чисел — статтю "Апостол Правди" (про бл. п. Митрополита В. Липківського). В Шевченківські дні 1952 р. на всегромадській Академії в Українсько-Американському Осередку він же виголосив наукову доповідь на тему "Віруючий Шевченко". В 1952 р. парафія стала членом громадської централі — Федерації Американських Українців штату Мічіган, в якій представники парафії (пп. Л. Тимошенко, З. Макогін, А. Майстрик, Ів. Чикало, П. Динник та ін.) нераз займали поважні становища в Управі.

Прекрасний промовець, бувший професор Харківського університету, прот. Ол. Попов відгукується на всі актуальні події в житті української спільноти. А його Богонадхнені проповіді на Євангельські теми пов'язуються з минулим і сучасним буттям українського народу і притягають завжди велике число слухачів з-поза парафії, що приходять слухати цього ревного проповідника-патріота.

Після відходу о. Ол. Попова на іншу парафію настоятельство перебирає обдарований священик о. Ол. Биковець, який з молодечим запалом віддається служінню Богові й українській спільноті. Його можна бачити на всіх громадських академіях, вічах і урочистостях. Крім суто пастирських обов'язків, він керує Церковним хором, разом з яким неодноразово виступає на міжнаціональних релігійних імпрезах, та бере участь в громадських освітніх і харитативних установах. Проповіді о. Ол. Биковець виголошує з великою ерудицією і з глибоким знанням теми. Як з глибокої криниці мудрости, вірні (зокрема молодь) черпають з них знання Православної Віри й рідних традицій та подій з історії Рідної Церкви й Батьківщини, почуваючи себе гордими з приналежности до народу, що мав таке славне героїчне минуле.

Парафія щорoку відзначає річниці Відродження УАПЦ в Україні і мученицьку долю Її Єпископату, священослужителів і активних мирян та штучного голоду 1932-33 р., а також вшановує пам'ять державних провідників, культурно-національних діячів і воїнів Української Нації, що впали в боротьбі за волю. Через своїх представників парафія бере активну участь у всіх протестаційних акціях української громади проти комуністичного гноблення нашої Матері-України — в 25-у й 30-у річницю штучного голоду, з нагоди приїзду до США ката України Хрущова та в маніфестаціях з нагоди Тижня Поневолених Націй. В цьому побіжному огляді співпраці парафії з українською громадою неможливо подати повний перелік усіх фактів.

Харитативна діяльність парафії проявилася в збірках на допомогу скитальцям в Німеччині й Австрії, в посиланні їм посилок з речами і грошей, у збірках на допомогу новоприбулим і потребуючим членам і нечленам парафії.

Яскравим доказом міцних зв'язків парафії Св. Андрія з українським громадянством може бути Бенкет, що відбувся 29 жовтня 1961 р. з ініціятиви Громадського Комітету (пані Ю. Осадчук і М. Дісяк та панове М. Ковальчук і Т. Баран). Бенкет приніс великі матеріяльні (а ще більші моральні) успіхи, бо промовці походженням з різних частин Соборної України висловлювали в своїх привітаннях однодушну пошану й любов до рідної Мучениці УАПЦеркви, подивляючи організова-

ність, зріст і великі здобутки парафії Св. Андрія за такий порівнюючи короткий час існування її на терені Детройту. Понад 300 присутніх на Бенкеті приятелів парафії з числа громадян Детройту — це своєрідне **громадське признання** церковно-релігійної і національно-просвітньої праці парафії на протязі її першого десятиліття.

інж. Теодор ДЕМ'ЯНЕНКО

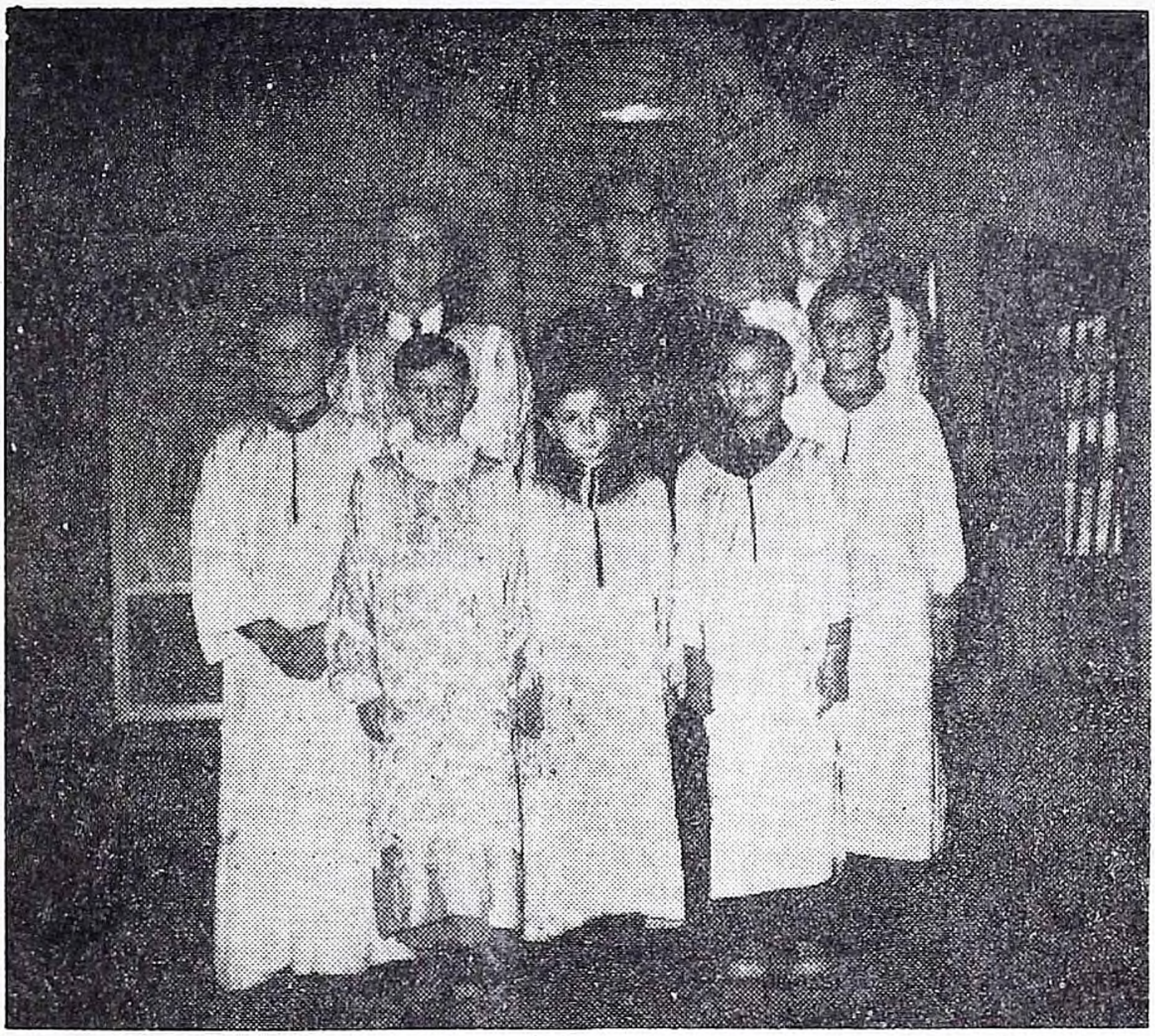

Хлопці-прислужники з Настоятелем. 1-ий ряд (зліва направо): Олексій Мокієнко, Євген Чубенко, Олександр Майсюра, Микола Биковець, Павло Івашина. 2-ий ряд: Володимир Дем'яненко і Юрій Слонський. (Фото: Т. Дем'яненко)

Важливу і відповідальну службу прислуговування на Богослуженнях виконують хлопці-прислужники. Вони як янголи коло Престолу Божого, допомагають у Вівтарі коло престолу, беруть участь у виходах священослужителів з Св. Євангелією і з Св. Дарами, ідучи попереду них із свічками; беруть участь у церковних процесіях навколо храму, прислуговують Архипастиреві при його зустрічах і Відправах, виконуючи обов'язки іподияконів.

Щю важливу й почесну службу при нашій парафії сумлінно виконувало багато дітей наших парафіян. Деякі з них сьогодні вже юнаки, тому на зміну їм приходять молодші. Крім вищеподаних прислуговували ще такі:

Микола Корейко, Олександер Власенко. Василь Барабаш, Петро Бондарчук, Микола Чубенко, Юрко Снитко, Микола Гуцало, Микола Слободян, Іван Перетятько, Олександер і Микола Ковальчук та як гості Володимир і Федя Носовський та Євген Метулинський.

Пізніше прислуговували інші юнаки, а саме: Василь Денисенко, Лазуренко Степан, Ростенко Юрко, Івасюк Орест, Віктор Потапенко, Приходько Андрій, Зарічний Валентин, Андрій і Петро Шадир, Дорошенко Володимир, Писаренко Павло, Журківський Іван, Лехняк Володимир, Булат Андрій, Черниш Тарас, Іванов Євген, мол.

НА ВІЧНИЙ СПОМИН

СПОЧИЛИХ ПАРАФІЯН І ДОБРОДІЇВ

Протопресвітер Олександер ПОПОВ
Семен Адамчук
Текля Адамчук
Федір Барабаш
Пантелимон Барильченко
Теодор Баран
Микола Брагар
Юхим Буряк
ген. Олександер Вишнівський
Володимир Гайдайчук
Анна Гаражка
Андронік Гаращенко
Федір Глянько
Афанасій Ген
Василь Данченко
Теодор Дем'яненко
Панас Динник
Ілля (Алекс) Завінський
Анна Зайферт
Ігор Зайферт
Микола Залецький
Анастасія Залецька
Іван Івасюк
Михайло Карпович
Юрій Кравченко
Іван Кравченко
Степан Козін
полк. Степан Лазуренко
Григорій Маляр
Михайло Міллер
Петро Мільчинський
Павло Міняйло
Олексій Мозер
Петро Мотуз
Федір Мироненко
Володимир Носовський
Василь Онопріенко
Антон Романенко
Надія Розмай
Михайло Ростенко
Дмитро Савчук
Дмитро Самар
Василь Семенець
Михайло Слонський
Федір Случак
Йосип Соя
Кузьма Степаненко
Павло Стещенко
Іван Тимченко
Павло Толочин
Борис Форський
Іван Чайківський
д-р Павло Чепік
Кость Чигрин
Гордій Шаповал
Сергій Шашук
Іван Шипілка
Григорій Яковенко
полк. Микола Янов

СПОЧИЛІ В БОЗІ СЕСТРИЦІ

Килина Устименко
Марія Ляшкевич
Івга Гуцало
Ганна Данченко
Марія Случак
Антоніна Бегметюк
Катерина Денисенко
Феодосія Чернявська
Ольга Кучабська
Марія Литвішко

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ І БЛАЖЕННИЙ СПОКІЙ!

THEY SERVED THIS COUNTRY IN THE ARMED FORCES

Wasyl Barabash
Peter Bondarchuk
Borden Larry
Brewus Theodore W.
Sgt. Nicholas Bykowitz
Victor Constantyn
Nicholas Danczenko
Alexander Daniv
Alexander Demianenko
Wasyl Denysenko
Ihor Gishak
Edward Hirych
Boris Hluschtschenko
Nicholas Hucalo
Nicholas Czubenko
Eugene Ivanoff
Paul Iwaschina
Capt. Walter Karpenko
Ivan Kosyr
George Kravchenko
Stephane Kuchabsky
Jurij Lazar
Walter Lechniak
Alexander Maysura
Vincent Maysura
Jurij Mazuro
Victor Milchynsky
Walter Nosowsky
Maj. Anatoly Radko
Nicholas Riabucha
Nick Salij
† Demetro Walter Samar
Valery Scherschun
Oleg Scherschun
George Snitko
Nicholas Slobodian
Alexander Wlasenko

Олекса Веретенченко

З НОВОЇ ЗБІРКИ „ГІРКЕ ПРИЧАСТЯ“

***

Мені казали: — „Ти не вір
У бабські забобони!
Під стайню древній манастир,
Геть у вогонь ікони!
Геть золото і зов церков!
Не поклоняйсь нікому...

Я й не повірив.
І пішов
Із батьківського дому.

Не поклонився я пітьмі,
Премудрим бідолахам,
Що ставили себе самі
Богами — й стали прахом.

СТРІТЕННЯ

На Стрітення, коли святили воду
Так само, як недавно на Йордан,
До паніматки в затишну господу
Нагрянула компанія прочан.

Надворі повівав байдужий вітер,
Чи, може, просто дужий вітерець.
Молитву прочитав протопресвітер —
Престольний Олександер Биковець.

В той час, як Ви сідали проти мене,
Були ми не куми, а королі:
Свячене і печене, і мочене
Весніло все на сніжному столі.

Хто говорив про танці і світанки,
А хто про танки, збиті в хресні дні,
Але мене не танки, а ковтанки
Цікавили. Ну, й варива смачні!

Немає в світі кращого напою
За той, що враз ми випили до дна...
Якщо зима стрічається з весною,
То й Ви були між нами, як весна!

ПАРАФІЯЛЬНА РАДА
СВ.- АНДРІЇВСЬКОЇ ПАРАФІЇ УАПЦ (СОБОРНОПРАВНОЇ)
В ДЕТРОЙТІ, МІЧІҐАН

вітає братерським вітанням

ВСІХ ПАРАФІЯН І ПРИХИЛЬНИКІВ НАШОЇ ПАРАФІЇ
ВПРОДОВЖ ДВАДЦЯТИ П'ЯТИ РОКІВ ЇЇ ІСНУВАННЯ І ДІЇ
ДЛЯ ДОБРА ВСІХ УКРАЇНЦІВ І ЛЮДЕЙ ДОБРОЇ ВОЛІ;
ВСІХ ЖЕРТВОДАВЦІВ І ДОБРОЧИНЦІВ;

НЕВТОМНЕ СЕСТРИЦТВО, ДОСТОЙНЕ БРАТСТВО;

ДИРИҐЕНТА Й СПІВАКІВ АРХИЄРЕЙСЬКОГО ХОРУ;

ЗАСНОВНИКІВ ПАРАФІЇ, ЖЕРТВОДАВЦІВ І БУДІВНИЧИХ
ХРАМУ Й ІКОНОСТАСУ;

ДОБРОДІЇВ З ТОВАРИСТВА СТАРШИХ ВІКОМ
І ЖІНОЧОГО ТОВАРИСТВА „ПРОСВІТА"
ПРИ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОМУ ОСЕРЕДКУ;
ПРИХИЛЬНИМ ВІДДІЛАМ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
Й ЗОЛОТОГО ХРЕСТА;

ХВАЛЬНИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ І ДОСТОЙНИМ ОСОБАМ,
ЩО СВОЇМИ ОГОЛОШЕННЯМИ І ПОЖЕРТВАМИ
УМОЖЛИВИЛИ ВИДАННЯ ЦІЄЇ ПРОПАМ'ЯТНОЇ КНИГИ;

ЮВІЛЕЙНОМУ КОМІТЕТОВІ Й ВИКОНАВЦЯМ КОНЦЕРТУ;
ПРЕОСВЯЩЕННОМУ ВЛАДИЦІ П Е Т Р О В І
І ВСЬОМУ ДУХОВЕНСТВУ — УЧАСНИКАМ СВЯТА
І, НАРЕШТІ, НАСТОЯТЕЛЕВІ ПАРАФІЇ ПРОТОПРЕСВІТЕРУ
ОТЦЮ ОЛЕКСАНДРУ БИКОВЦЮ ЗА НЕВТОМНУ, ПОВНУ
САМОПОСВЯТИ І САМОВІДРЕЧЕННЯ ПРАЦЮ ВПРОДОВЖ
ДВАДЦЯТИ П'ЯТИ РОКІВ
складає щиру подяку.

ХАЙ МИЛОСЕРДНИЙ ГОСПОДЬ ВИНАГОРОДИТЬ ВАС
СТОРИЦЕЮ СВОЇМ НЕБЕСНИМ ДОБРОМ!

Парафіяльна Рада:

Василь Гарасимів — голова
Василь Ковальський — секретар
Іван Денисенко — заступник
Іван Чикало — скарбник
Іван Чернявський — титар

ПАРАФІЯЛЬНЕ БРАТСТВО

СВЯТОГО АРХИСТРАТИГА БОЖОГО МИХАЇЛА

з глибокою пошаною

с к л а д а є

ЮВІЛЕЙНІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

НАШОМУ ДУХОВНОМУ ОТЦЕВІ

ПРОТОПРЕСВІТЕРОВІ ОЛЕКСАНДРОВІ БИКОВЦЕВІ

І ВСІМ ПОБОЖНИМ ЧЛЕНАМ І ПРИХИЛЬНИКАМ

ПАРАФІЇ СВ. АПОСТОЛА АНДРІЯ ПЕРВОЗВАНОГО

В ДЕТРОЙТІ, МІЧІГАН.

МОЛИМО НАШОГО НЕБЕСНОГО ПАТРОНА

СВЯТОГО АРХИСТРАТИГА МИХАЇЛА —

ЗАВЖДИ ОХОРОНЯТИ НАС УСІХ ВІД УСЯКОГО ЗЛА

І ЗМІЦНЯТИ У СВЯТІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ВІРІ —

ВІРІ НАШИХ БАТЬКІВ, ДІДІВ І ПРАДІДІВ!

Б р а т ч и к и:

Іван Чернявський — голова

Василь Ковальський — секретар

Іван Чикало — скарбник

Леонтій Тимошенко

Василь Ващенко

Степан Булат

Михайло Різниченко

Василь Гарасимів

СЕСТРИЦТВО УСПІННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ
ПРИ ПАРАФІЇ УАПЦ СВ. АП. АНДРІЯ ПЕРВОЗВАНОГО
В ДЕТРОЙТІ, МІЧІҐАН, США

сердечно вітає

З 25-РІЧНИМ ЮВІЛЕЄМ
НАСТОЯТЕЛЯ ПАРАФІЇ
ВСЕЧЕСНОГО ПРОТОПРЕСВІТЕРА
ОТЦЯ ОЛЕКСАНДРА БИКОВЦЯ
І ВСІХ ПОБОЖНИХ ПАРАФІЯН.

За Управу:

Старша сестра Віра БУЛАТ
Єлисавета МАЙСЮРА

Сестрицтво Успіння Божої Матері з настоятелем
(фото з 1973 року)

ЧЕСТЬ І СЛАВА усім тим, хто трудився для відродження рідної УАПЦ-Соборноправної в Україні 1921 року і для збереження Її у вільному світі.

ВІЧНА І НЕВМИРУЩА ПАМ'ЯТЬ тим, хто життя своє за Неї віддав, зокрема Первосвятитель Митрополит ВАСИЛЬ ЛИПКІВСЬКИЙ.

СЕРДЕЧНІ НАШІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ з 25-літтям існування і побажання доброго розвитку для парафії УАПЦ Святого Апостола Андрія Первозваного в Детройті та для її Настоятеля о. Олександра Биковця

п е р е с и л а ю т ь

бувші парафіяни, які тепер

проживають у Денвері, Колорадо

Галина і Микола ПАЩЕНКО

Софія і Андрій МАЙСТРИК

Олександра й Іван КОТИК

Іван ГУЦАЛО

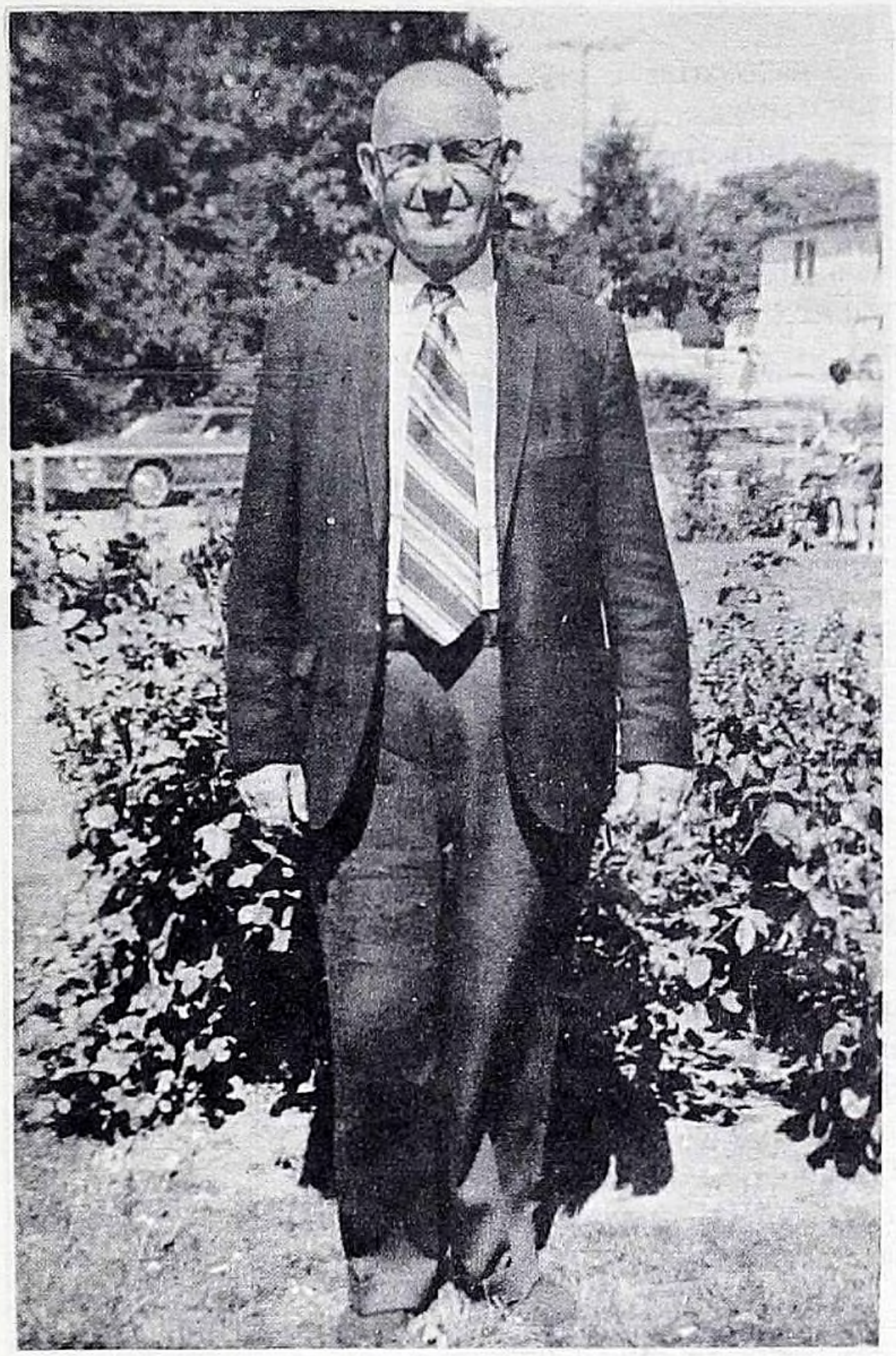

Як член-засновник, довголітній член парафіяльних рад,
жертводавець і робітник на будові церкви

в і т а ю

СВ.-АНДРІЇВСЬКУ УКРАЇНСЬКУ АВТОКЕФАЛЬНУ
ПРАВОСЛАВНУ ЦЕРКВУ
З 25-РІЧНИМ ЮВІЛЕЄМ,

А ДОРОГОГО ОТЦЯ ОЛЕКСАНДРА БИКОВЦЯ
З 25-РІЧЧЯМ НАСТОЯТЕЛЬСТВА.

ЛЕОНТІЙ ТИМОЩЕНКО

КЛЮБ ЕМЕРИТІВ ДЕТРОЙТ - СХІД

вітає

ПАРАФІЮ СВ. АПОСТОЛА АНДРІЯ ПЕРВОЗВАНОГО

І НАСТОЯТЕЛЯ

ОТЦЯ ПРОТОПРЕСВІТЕРА ОЛЕКСАНДРА БИКОВЦЯ

З ДВАДЦЯТИП'ЯТИЛІТНІМ ЮВІЛЕЄМ

та бажає

СВІТЛОГО Й СПОКІЙНОГО МАЙБУТНЬОГО!

Управа Клюбу

З НАГОДИ 25-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ

УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

СВ. АПОСТОЛА АНДРІЯ В ДЕТРОЙТІ

найкращі побажання

від

ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК

ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ

З НАГОДИ ПОДВІЙНОГО ЮВІЛЕЮ —

25-ЛІТТЯ ПАРАФІЇ СВ. АПОСТОЛА АНДРІЯ

та

25-ЛІТТЯ НАСТОЯТЕЛЬСТВА В НІЙ

ВИСОКОПРЕПОДОБНОГО ПРОТОПРЕСВІТЕРА

ОТЦЯ ОЛЕКСАНДРА БИКОВЦЯ

сердечне вітання пересилають

ЮРКО І ЛЮБА МАЗУРО

власники

MAZURO MOTORS

21005 HOOVER ROAD

WARREN, MICHIGAN 48089

ВОЛОДИМИР І АННА КОВАЛЬ

щиро вітають

ЮВІЛЯТА ОТЦЯ ОЛЕКСАДРА БИКОВЦЯ

І ВСІХ ПАРАФІЯН ЦЕРКВИ СВ. АНДРІЯ

З НАГОДИ 25-ЛІТТЯ

ТА МОЛИТОВНО БАЖАЮТЬ УСПІХІВ

У ЦЕРКОВНІЙ І ПАТРІОТИЧНІЙ ПРАЦІ.

Вітаємо Вас, отче Олександре Биковець,
з Вашим 25-літнім ювілеєм священослужіння
парафії УАПЦ св. Апостола Андрія в Детройті
та бажаємо Вам Божого благословення
на дальшу працю для Св. Церкви й Українського Народу.

Родина ТРУШ

ЩИРОСЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСЕЧЕСНОГО ОТЦЯ

ПРОТОПРЕСВІТЕРА ОЛЕКСАНДРА БИКОВЦЯ

З 25-ЛІТТЯМ НАСТОЯТЕЛЬСТВА,

А ВСІХ ПАРАФІЯН — З 25-ЛІТТЯМ НАШОЇ ПАРАФІЇ.

Юрій і Анна ЖЕЛИХІВСЬКІ

НА ВІЧНИЙ СПОМИН

УЛЮБЛЕНОГО МУЖА, БАТЬКА Й ДІДУСЯ

бл. п. інженера

ТЕОДОРА ДЕМ'ЯНЕНКА

засновник парафії Св. Апостола Андрія Первозваного,

голова комісії по придбанню власного храму,

зв'язковий між парафією і громадськими організаціями

народився 14 травня 1904 року — помер 25 жовтня 1966 року.

Спочивай з Богом!

Дружина Меланія з дочкою, синами і внуками

НА ВІЧНИЙ СПОМИН

ДОБРОГО МУЖА

бл. п.

ІВАНА ІВАСЮКА

українського патріота, члена Товариства старших віком —

приятеля і доброчинця парафії Св. Ап. Андрія.

Народився 28 лютого 1894 року, помер 1 квітня 1974 року.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дружина Меланія Івасюк

НА ВІЧНИЙ СПОМИН

ПОВІКНЕЗАБУТНЬОГО МУЖА І БАТЬКА

БЛ. П.

МИХАЙЛА РОСТЕНКА

засновника парафії Св. Апостола Андрія Первозваного,

довголітнього незмінного голови Контрольної Комісії,

ініціятора й реалізатора багатьох корисних заходів

для добра і розвитку парафії.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дружина — Анна Ростенко

Дочка — д-р Тамара Панчак

СЕРДЕЧНО ВІТАЮ ВСІХ ПОБОЖНИХ ПАРАФІЯН

З НАГОДИ 25-РІЧЧЯ ІСНУВАННЯ УАПЦ СВ. АНДРІЯ

І ВСЕЧЕСНОГО ОТЦЯ ПРОТОПРЕСВІТЕРА

ОЛЕКСАНДРА БИКОВЦЯ З 25-РІЧЧЯМ НАСТОЯТЕЛЬСТВА!

Як вояк із зброєю в руках за Україну, —

вітаю воїна за Україну з Хрестом у руках!

Сотник Армії УНР

Василь Ковальський

НАЙЩИРІШІ ВІТАННЯ

З НАГОДИ 25-ЛІТТЯ ПАРАФІЇ УАПЦ СВ. АНДРІЯ

І 25-ЛІТТЯ СВЯЩЕНОСЛУЖІННЯ В НІЙ

ОТЦЯ ПРОТОПРЕСВІТЕРА ОЛЕКСАНДРА БИКОВЦЯ

пересилають

Антоніна й Василь

СЛОБОДЯН

Congratulations on your 25th anniversary

Compliments of

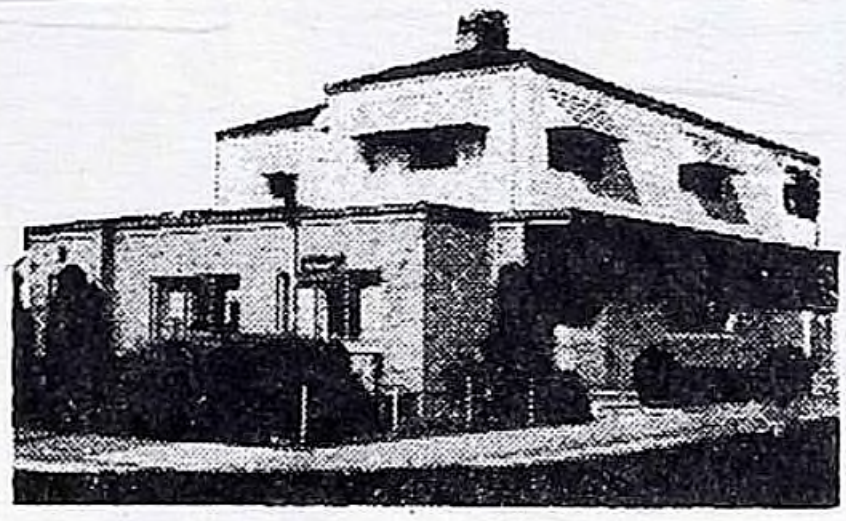

Buhay Funeral Chapel

MODERN FACILITIES — AIR CONDITIONED

Одинокий український погребовий заклад
на східній стороні міста

CHRISTOPHER A. BUHAY
FUNERAL DIRECTOR

3103 COMMOR DETROIT 12, MICHIGAN

TW 1-6577

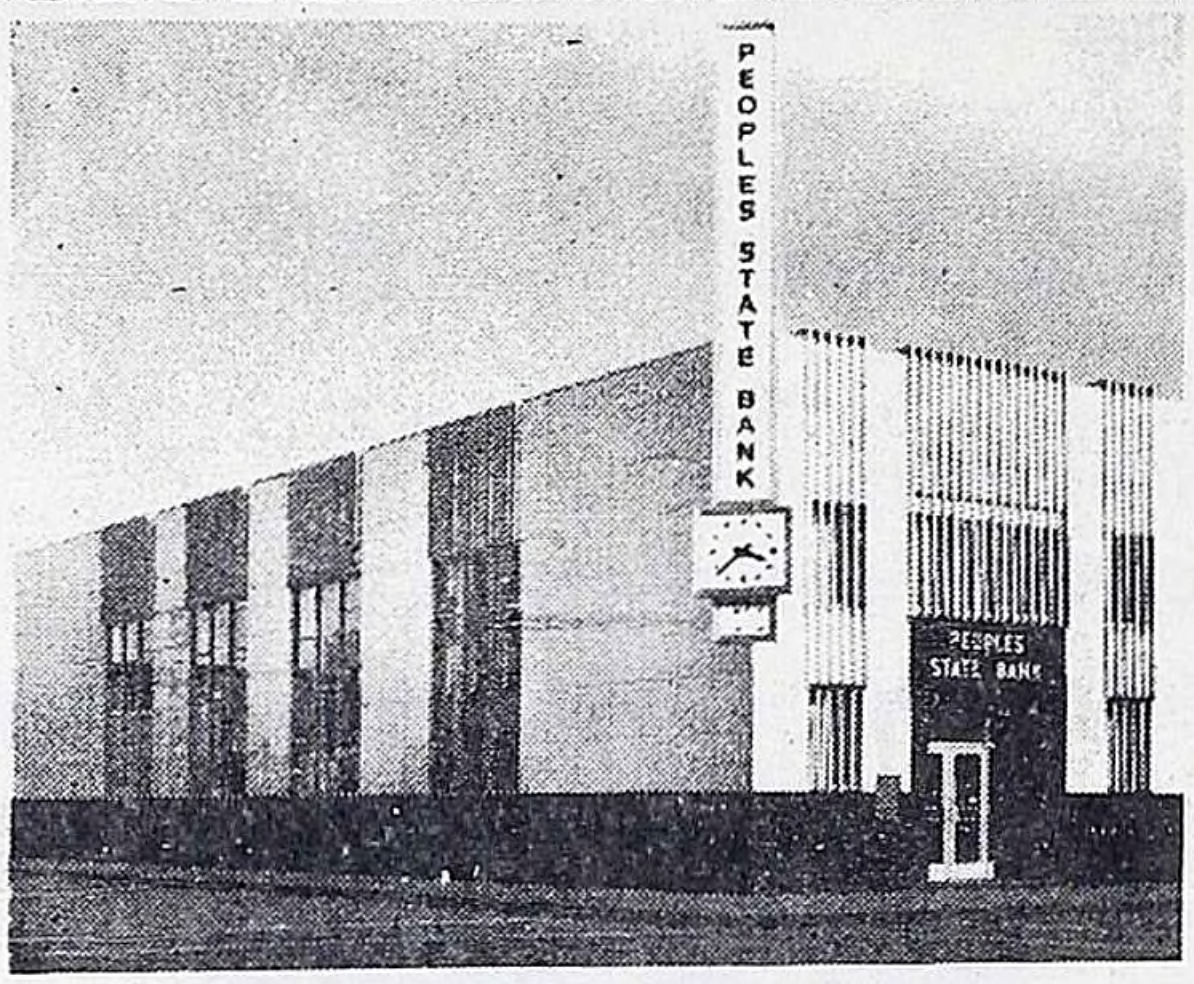

З найкращими побажаннями для всіх парафіян —

PEOPLES STATE BANK

9252 Jos. Campau, Hamtramck 12, Michigan

— THE FRIENDLY BANK —

Member Federal Deposit Insurance Corporation

VETERANS
SUPPLY COMPANY, INC

Janitor Supplies and Equipment

GLASSWARE — PAPER PRODUCTS
PARTY GOODS

Bar Supply Specialties

"If we don't have it — you don't need it."

Phone: TW 2-6660
3225 Caniff Avenue
Hamtramck, Mich. 48212

CONGRATULATIONS:

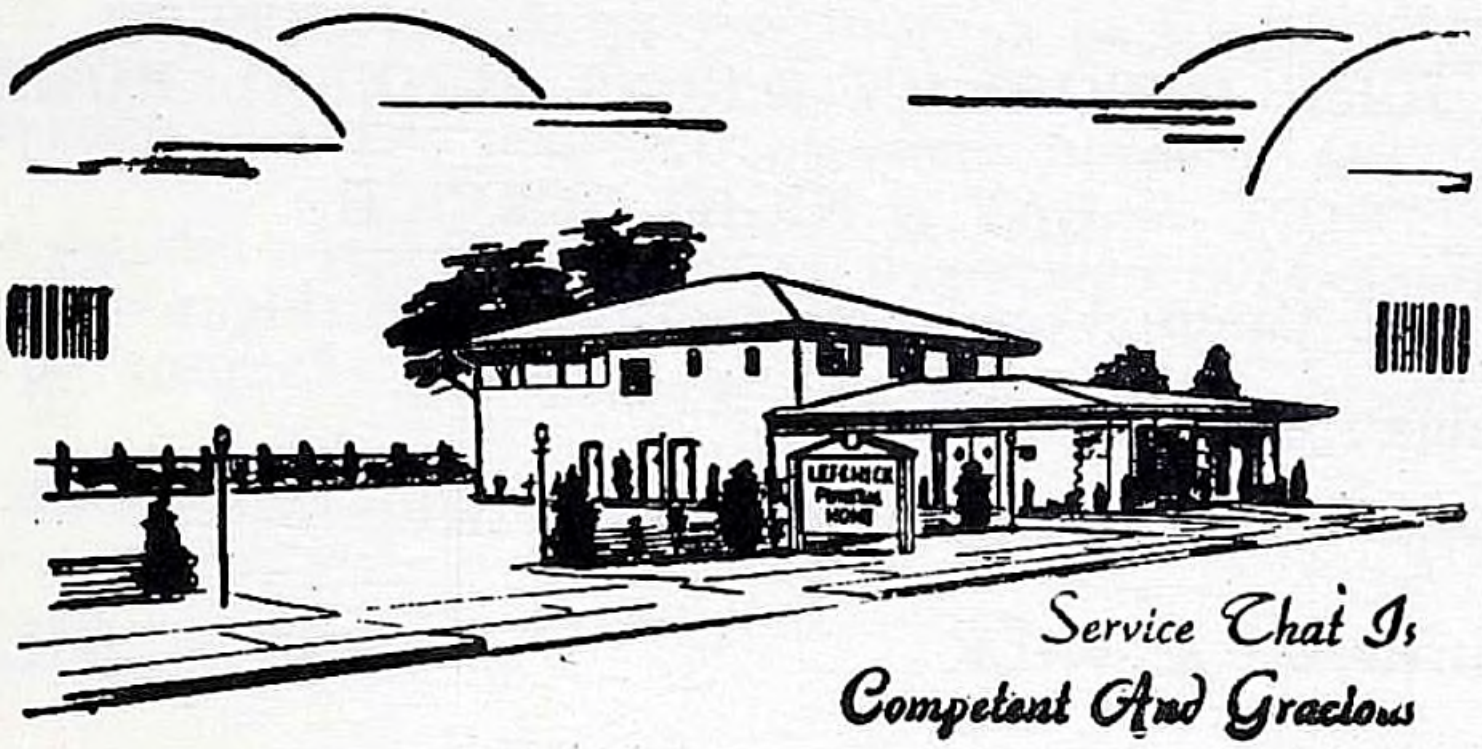

Service That Is
Competent And Gracious

LEFCHICK
Funeral Home

19337 Conant Ave. Phone TW 2-1849

COPYRIGHT 1959, A. C. HAMAKER

Українське Висилкове Бюро

під кер. Богдана Ухача

Package Express & Travel Agency

11339 Joseph Campau Avenue, Detroit, Michigan 48212
New Telephone: 365-6740

JOHN JURKIEWICZ & SONS FUNERAL HOME

DAY & NIGHT SERVICE

2396 Caniff Avenue — Hamtramck, Michigan 48212

Phone: 365-9600

— DIRECTORS —

MICHAEL A. WILK JOHN E. WILK

З побажанням Божого благословення і висловами щирої подяки за підтримку всім парафіянам церкви Св. Андрія

LIBERTY STATE BANK

- Low Cost Loans
- Savings Accounts
- Money Orders
- Travelers Checks
- Safe Deposit Boxes
- Night Depository
- Drive In Banking
- Collections

OFFICES AT:

9301 JOS. CAMPAU at HOLBROOK
DETROIT, MICHIGAN 48212 TRINITY 1-9400

Sterling Township Office

44500 Van Dyke — P.O. Utica, Michigan

Tel.: 739-0300

Other offices in:

Clinton Twp. — Redford Twp.

Waterford Twp. — W. Bloomfield

Українська Федеральна Кредитова Кооператива
„Самопоміч"

щиро вітає Парафію Св. Андрія з нагоди її 25-літнього ювілею і поручає членам цієї парафії свої слідуючі услуги:

5¾% від ощадностей, платних чотири рази до року;

низькопроцентові позички на різні потреби, як: авта, консумційні потреби, мортґеджі, будівельні та студентські, „шер дрефтс" (заступають чеки), грошові перекази, асекурація позичок, нотаризація документів та фінансові поради.

— ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ —

НА ЗАХОДІ МІСТА

7346 Michigan Avenue
At Tarnow
Detroit, Michigan 48210
Tel. 841-2390

У ВОРРЕНІ

28792 Ryan Road
Warren, Michigan 48092
In The King Plaza Just South of 12 Mile
Tel. 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО

11838 Jos. Campau Avenue
Hamtramck, Michigan 48212
Tel. 891-4100

Serving the Ukrainian Community Since 1952

Member of CUNA INTERNATIONAL

and the Michigan Credit Union League

George Rudy

Kathy Rudy

RUDY FUNERAL HOME

25650 Van Dyke
SLocum 7-3230

Serving As We Would Be Served

BOB CHERNEY'S
CONTINENTAL TV

RADIO - STEREO

GUARANTEED EXPERT SERVICE ON ALL MAKES
INCLUDING COLOR

NO SETS TAKEN TO THE SHOP

OVER 20 YEARS IN ELECTRONICS

EAST SIDE ONLY LICENSE 1082

CALL TU 1-7905

Compliments of

PYTLAK HARDWARE

2215 Caniff Ave.
Hamtramck, Michigan

Edward C. Pytlak

Tel. 365-5770

Best Whishes from

WALCZYSZYN SHOES

2225 Caniff

Hamtramck, Michigan

Julian Walczyszyn

Tel. 365-7117

Compliments of

LUMPKIN WHITE STAR MARKET

11691 Lumpkin
Hamtramck, Michigan

Tel. 365-6482

Ghanim N. Kizy

Best Whishes from

A & C LIQUOR MARKET

8910 Jos. Campau

LIQUOR — GROCERIES

FULL SERVICE

If it's a Witkowski suit it must fit

WITKOWSKI
Clothes for men

● **9319 Jos. Campau**

MIKE'S BARBER SHOP

9835 Conant Ave, corner Yemans

УКРАЇНСЬКА ГОЛЯРНЯ

Власник Михайло Миронюк

з европейським досвідом

Compliments of

PATMON OLDSMOBILE, INC.

"The Home of Professional"
SALES & SERVICE
"See Al Smith"

15205 East Jefferson
Grosse Pointe Park, MI 48230

Tel. 821-5000

Kopytko Meat Market

FRESH MEAT — HOMEMADE SAUSAGE
FULL LINE OF GROCERIES
EUROPEAN STYLE

8609 JOS. CAMPAU
PHONE 873-4210
HAMTRAMCK

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ

З НАГОДИ ПОДВІЙНОГО ЮВІЛЕЮ

від

УКРАЇНСЬКОЇ КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ „БУДУЧНІСТЬ“

4641 Martin, Detroit, Michigan 48210 — Tel.: 843-5411

3011 Caniff, Hamtramck, Michigan — 891-0230

AIR CONDITIONED CHAPELS

PRIVATE PARKING

A. HRADOWSKY

Funeral Home

ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

4141 Clippert South of Michigan

Phone: 897-5300

Homemade Kielbasa
Party Trays

Homemade Bread
Kowalski Meats

Mound Deli

Home of the Honker Submarine

Large Assortment of

Imported Beer, Wine & Liquor

¼ & ½ Barrels of Beer in stock

свіжа сира і вуджена українська ковбаса нашого виробу

кожної п'ятниці

MIKE LACUSTA
731-4360

43904 Mound
Between 19½ Mile & Hall Road

Sterling Heights, Michigan 48078

Phone TR 2-1341
Hamtramck Office

BARGAIN IN

REAL ESTATE

B. PALUSINSKI

REAL ESTATE BROKER

3014 Caniff Ave.

One Block of Jos. Campau

Represented By:

Leonard F. Holiday Hamtramck, MI 48212

СТЕПАН І ВІРА БУЛАТ

З СИНОМ АНДРІЄМ

сердечно вітають

Настоятеля і всіх парафіян

з 25-літнім Ювілеєм!

З нагоди 25-річчя існування УАПЦ Св. Ап. Андрія та 25-річчя настоятельства в ній Всечеснішого о. Олександра Биковця прошу прийняти мої найсердечніші побажання.

Марія Константин
з діточками

ЩИРЕ ВІТАННЯ

ПАРАФІЇ СВ. АНДРІЯ

і ПРОТ. ОЛ. БИКОВЦЮ

З НАГОДИ 25-ЛІТТЯ

передає

ОСИП ШУЛИК

На вічний спомин
незабутнього мужа

д-ра ПАВЛА ЧЕПІКА

в 2-гу річницю передчасного відходу на вічний спочинок.

Хай з Богом царствує
світла душа Твоя!
Дружина Марія Чепік

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ „САМОПОМІЧ"

при вул. Карпентер ч. 2961 — тел. 892-6811

полагоджує справи для старших віком

в середу по полудні — від 3 до 6 год.

і в суботу зранку — від 10 до 12 год.

Ювілейний привіт від

P. C. JEZEWSKI DRUGS
ОРЕСТ ЛОГІНСЬКИЙ

СПІВВЛАСНИК
говоримо по-українському

10012 JOS. CAMPAU
HAMTRAMCK, MICH. 48212

Phone: TR 2-5898

ВИЙШЛА У СВІТ ЗБІРКА ДРАМАТИЧНИХ ТВОРІВ

МИКОЛИ КОВШУНА

під загальною назвою

„ЕПІЛОГ ПРИЙДЕ“

У збірку входять:

„ВОРОН КРЯЧЕ“ драма на 3 дії з часів великого голоду в Україні 1932-1933 року.

„ЕПІЛОГ ПРИЙДЕ“ — драма на 4 дії з життя української інтелігенції за Єжовщини.

„ПЕРВОМАЙСЬКА ІНТЕРМЕДІЯ“ — комедія на 3 дії з життя колгоспного села й міста в тридцяті роки.

Відгуки на драматичні твори автора.

Драма про голод надрукована українською і англійською мовами. Збірка коштує 6 долярів.

Книжку можна набути в книгарні В-ва „Православний Українець“:

“Orthodox Ukrainian”, 5160 Harold, Detroit, Michigan 48212

Сердечні побажання від

Globe Merchandise & Services

&

Ukrainian Gift Shop "Kalyna"

6720 MICHIGAN AVE., DETROIT, MICH. 48210

Phone: (313) 894-5350

Пачки — Подарунки і картки на всі нагоди — Книжки —

все знадіб'я до вишивання і писання писанок

Ukrainian American
Archives & Museum, Inc.
9630 Joseph Campau
Hamtramck, MI 48212

П. Рогатинський

З нагоди Подвійного Ювілею,

через багато літ життя,

в цей незабутній час

вітаю Вас,

Всечесний пане отче Олександре!

Ваша позиція охоплює різноманітну духову діяльність, переважно пов'язану з музикальним мистецтвом та видавничими справами, — і не можна переоцінити того, на що Ви спромоглися в межах несприятливих можливостей.

МОЛИТОВНО БАЖАЮ ВАМ

НОВИХ УСПІХІВ,

ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я

І ЩАСТЯ-ДОЛІ

НА МАЙБУТНЄ.

МИХАЙЛО ДМИТРЕНКО

СЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ

п е р е д а є

ALEX MAYSURA 365-9130

2209 Caniff Avenue, Hamtramck, Michigan 48212

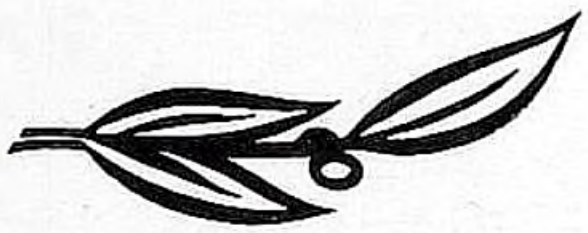

ПРИВІТ НА СТО ЛІТ
ОТЦЕВІ ОЛЕКСАНДРУ БИКОВЦЕВІ

Вже чверть століття шляхом на Голготу
Проносите священні корогви.
До Бога шлях прямий — без повороту, —
Його обрати не боялись Ви.

Прийміть визнання, може, трохи пізні,
Але що правда, отче, то не гріх:
Нема пророка у своїй вітчизні
І за життя — нема святих...

О. Розмай

365-9225

Irene's Beauty Shop

IRENE ROKICKI WAWROWICZ

2120 CANIFF AVE. HAMTRAMCK, MICH. 48212

Сердечна подяка всім спонзорам
співробітникам і тим, що дали оголошення.
Sincere Thanks to All Our Patrons.

Ukrainian American
Archives & Museum, Inc.
9630 Joseph Campau
Hamtramck, MI 48212